

Specimen academicum inaugurale de difficili aut impedita alimentorum depulsione

<https://hdl.handle.net/1874/203573>

O. qu.
572

GESCHENK
VAN HET
UTR. OUD-STUDENTENFONDS.

04572

SPECIMEN ACADEMICUM
INAUGURALE
DE
DIFFICILI AUT IMPEDI-
TA ALIMENTORUM
DEPULSIONE,
QUOD,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI,

Ewaldi Hollebeek,

*S. S. THEOLOGIAE DOCTORIS, HUJUSQUE FACULTATIS
IN ACAD. LUGD. BATAV. PROFESSORIS ORDINARI,*

NEC NON

*Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu, &
Nobilissimae FACULTATIS MEDICAE Decreto,*

PRO GRADU DOCTORATUS,

Summisque in Medicina Honoribus ac Privilegiis rite
& legitime consequendis,

Publico examini submittit

JANUS BLEULAND,
GOUDANUS.

Ad diem XXI. Junii MDCCCLXXX. H. L. Q. S.

LUGDUNI BATAVORUM,
APUD { THEODORUM HAAK, ET Soc.
{ JACOBUM DOUZY. 1780.

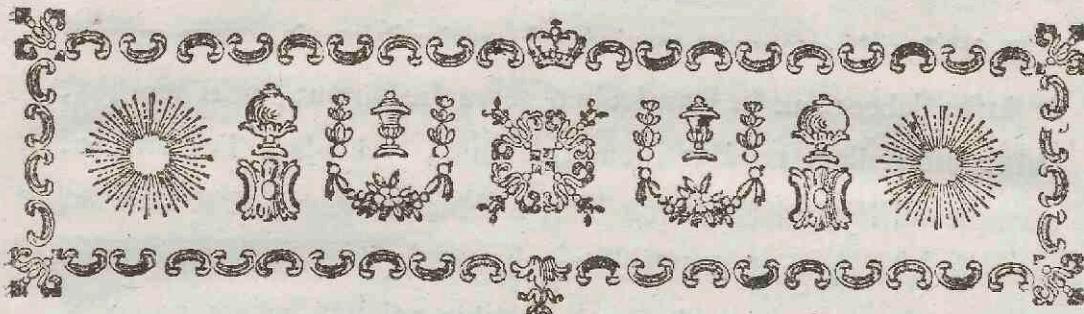

V I R I S
ERUDITIONE MERITIS AC MUNERUM
GRAVITATE CELEBERRIMIS,
MEDICINAE IN ACADEMIA LUGDUNO-
BATAVA PROFESSORIBUS,
GUALTHERO VAN DOEVEREN,
EDUARDO SANDIFORT,
JOHANNI DAVIDI HAHN,
NIC. GEORG. OOSTERDYK,

PROMOTORI ET PRAECEPTORIBUS

AESTUMATISSIMIS,
CORNELIO BLEULAND,
CHIRURGO ET OBSTETRICATORI INTER GOU-
DANOS EXPERTISSIMO DEXTRIMO,
PATRUO SEMPER VENERANDO,

S A C R U M.

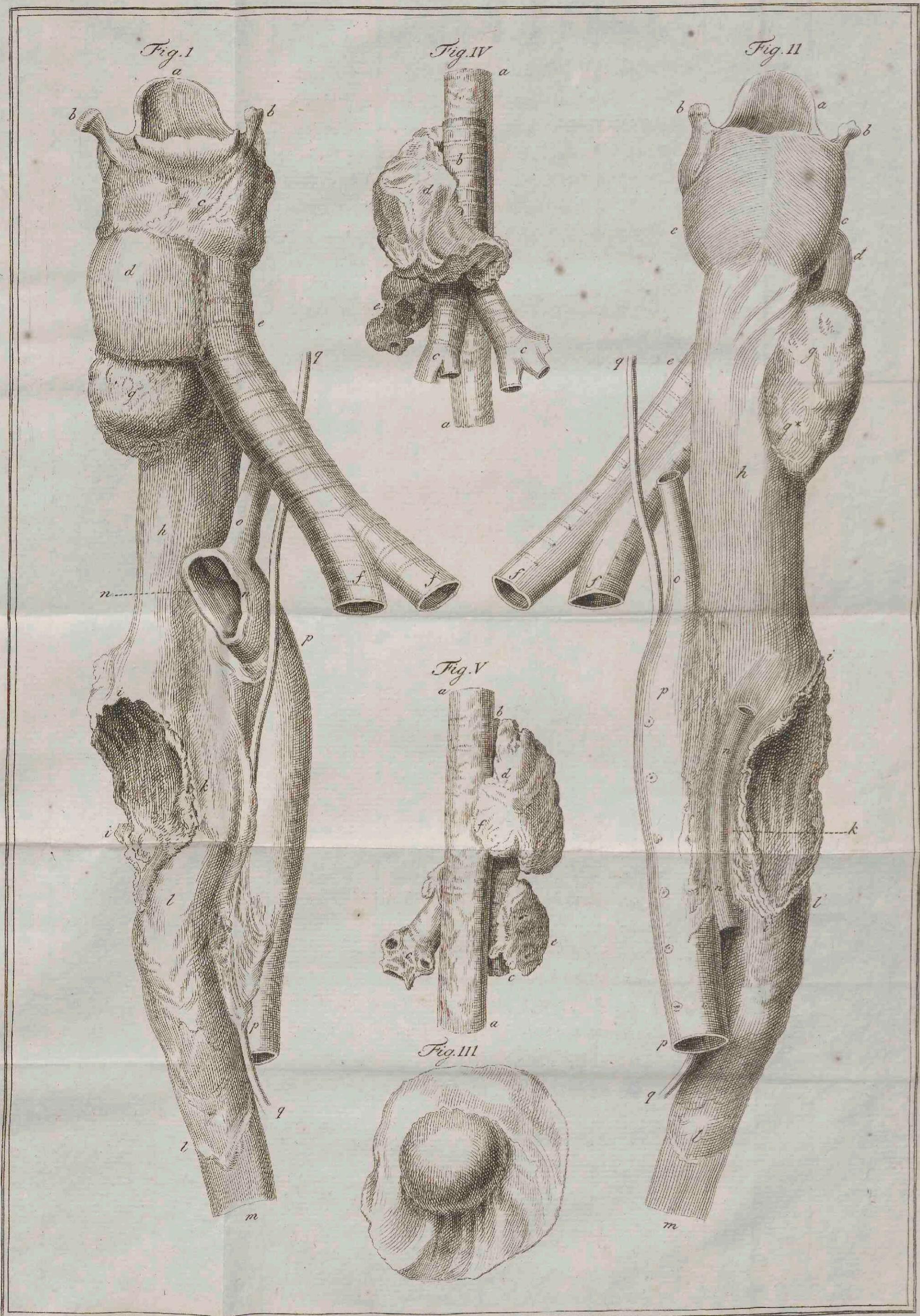
SPECIMEN ACADEMICUM
INAUGURALE
DE
DIFFICILI AUT IMPEDI-
TA ALIMENTORUM
DEPULSIONE.

INTRODUCTIO.

Intra omnes Corporis Humani functiones, quibus ad Vitae ac Sanitatis perfectae durationem indigemus, non insimum certe locum illa meretur, qua alimenta ore masticata ac deglutita versus ventriculum ulterius propelluntur: hac integra, ex ingestis cibis potibusque chylus, sanguis, aliique humores praeparantur, diluuntur & ab acrimonia possunt defendi; vitiata vero, tota animalis oeconomia turbatur, &, si diu ab officio desistat, adeo atrocia exoriuntur symptomata, ut in certam corporis ruinam cedant.

A

Do-

2 SPECIMEN ACADEMICUM

Dolendum itaque quam maxime est, toties in ea via, quam transire deglutita debent, ut in ventriculum pervenire queant, oriri morbos, qui vel difficilem reddant illum transitum, vel plane intercipient, adeoque vel injucundam, molestam, morbosam vitam post se trahant, vel inevitabilem, post dirissima symptomata & summam corporis emanationem, mortem producant. Saepius animum meum percussit, meamque attentionem excitavit, dirus ille Morbus, qui *Dysphagiae* seu *Difficilis aut impeditae Alimentorum depulsionis* nomine, apud Medicos tractatur, qui & frequentius a multis nostra aetate, quam olim, dari prohibetur, cujusque varia exempla mihi adhucdum Tyroni, durante Vita Academica, videre contigit: sed nunquam fortius ille me affecit, inque sui specialorem contemplationem quasi traxit, quam postquam, per solitam venerandi Praeceptoris VAN DOEVEREN erga me benevolentiam, contigit mihi ejusdem in Foemina quadam Leideni memoratu dignissimum Casum anno praeterito observare, in quo violentissima vidi symptomata, quorum ratio quidem ante mortem in impedita assumitorum via latere potuit cognosci, cadaveris autem sectio adeo singularem exhibit a statu naturali deviationem, ut non incongruum duxerim, pro Inaugurali Specimine Academico, crudelissimum hujus miserae morbum, ad virium mearum rationem, exponere, & Figuris morboi Oesophagi ac degenerationis adjacentis glandulae, illustrare: simul adjiciens Observationem, quam postea in Infante quinque circiter annorum Anatomicis exercitiis destinato detexi, caque occasione nonnulla conscribere de memorato isto Morbo, cuius naturam & causas sic mihi perquam illustravit uterque casus Anatomico-pathologicus, qui favente fortuna singulari mihi contigit.

Hoc tamen ut ordine fiat, animus est partis, de cuius Laesione

agam,

agam, naturalem praemittere statum: nullus autem dubitans, quin cuivis haecce legenti saepius sub oculis fuerint accuratissimae ac proximae variorum Auctorum (*a*) Oesophagi descriptiones, hac in parte brevitati quantum possim studebo, & concinne ejus situm, nexus, fabricam & usum exhibeo, ut sic facilis fiat transitus ad morbose constituti considerationem.

C A P U T P R I M U M.

DESCRIPTIO STATUS OESOPHAGI NATURALIS.

§. I.

Oesophagus est canalis cylindricus, membranaceo musculosus, à pharynge, infra & pone cartilagine cricoideam exortus, descendens recta deorsum intra asperam arteriam atque vertebrae, ad quintam autem dorsum parumper versus dextrum latus recedens, ut magnae arteriae liberum spatum conciliet, ad nonam autem iterum medium dorsum occupans perforat diaphragma, & superiori ventriculi orificio sive sinistro, quod cardia dicitur, terminatur.

§. II.

(*a*) Vid. Cel. v. GEUNS *Comment. de Imped. Depulsione in Aæ. Harlem.* Tom. XI. ubi non tantum Oesophagi structuram naturalem accuratissime descripsit, sed enumerauit quoque varios Auctores, qui ex professo de eo egerunt, pag. 9. & seq. vid. & Cl. NAHUYS *eodem* Tom. p. 182: meretur quoque in primis consuli HALLE-

4 . . . S P E C I M E N A C A D E M I C U M

§. I I.

Componitur ex variis Tunicis, quarum prima est externa'cellulosa compacta , quae reliquas continendo , & oesophagum vertebris atque asperae arteriae satis firmiter adnexum tenendo , inservit : secunda est muscularis ex duplice fibrarum strato conflata , quarum aliae longitudinales , oesophagum breviorem reddunt , circulares aliae contrahendo oesophago deflinantur : tertia est nervo - vasculosa , cui adjacent innumerae glandulae osculis suis in interiorem tubi superficiem hiantibus mucum excernentes , uti & exhalantes ibidem arteriae suam lympham effundunt , siveque viam continuo lubricam servant , ut facilitetur alimentorum ingerendorum transitus : quarta est intima , nonnullis tunica villosa dicta , quae est alba tenax insensibilis , similis illi , quae oris & cutis externae superficiem obtagit , quaeque interiorem oesophagi superficiem terminat , atque cum modo dicto succo mucoso nerveae sensibilitatem moderat , atque vim nocivam stimulantium & acrum infringit.

§. I I I.

Vasa arteriosa accipit ab oesophageis superiore atque inferiore : haec a coeliaca & phrenicis oritur , illa ex prima intercostalium provenit.

Sanguinem refluum vehunt venae totidem : superior in venam sive pari terminatur , inferior in stomachicam coronariam sese evacuat.

§. I V.

Praeter haec vasa sanguifera etiam multa habet Lymphatica , impribus in ejus exteriore superficie , quae etiam variis glandulis congregatis

tis cingitur, ad quas illa accedunt, priusquam in ductum thoracicum terminentur.

§. V.

Nervi, qui etiam satis copiose per huncce canalem distribuuntur, ex tamis in primis octavi paris ipsis, & a laryngeo recurrente, proveniunt.

§. V I.

Usus oesophagi cuivis notissimus est, quare de hoc verba facere non duco necesse, praeterquam quod etiam ex ipsa denominatione pateat; oesophagus enim est vox graeca composita ex ὁἰω fero & φάγημα, quod alimentum significat.

§. V I I.

Haec de Oesophagi naturali statu breviter memorata sufficiant: cuius integritas in omnes vitae functiones maximum habet influxum, nulla enim alia versus ventriculum via est, qua talia posset accipere, qualia quotidie ad nutritionem aequae ac incrementum in junioribus, ad reparationem continuo motu perditarum partium in adultis, concoquere, digerere & in chylum convertere necessario debet. Si haec ergo via praecludatur, cessat digestionis & concoctionis actio, deficit chylus, vacua redundunt intestina, vasa lactea collabuntur, ductus thoracicus lac venae subclaviae infundendum non accipit, sanguiftatio cessat, secretionum fons plane exhaustur, & cito de tota humana machina actum est.

A 3

§. VIII.

§. VIII.

Non obstante hac utilitate summa oesophagi in oeconomia humana, hocce organon, cui plurimam sanitatis & protractae vitae partem debemus, non raro tamen inevitabilis & praematurae quasi mortis existit causa, & licet providum, omniaque in salutem nostram vertens NUMEN, tutissimam illi concederit sedem, ac talem dederit fabricam, ut contra leviores laesiones sese facile possit defendere; multas tamen ex ipsa partis natura praedisponentes, plurimas ex usu occasioales profluere causas, quae ejus actionem vel difficilem reddere, vel plane impedire possunt, ratio docet, & confirmat tristis experientia.

Hasce causas describere & observationibus vel ex Auctoribus allatis, vel a fide dignis Viris mecum communicatis, vel a me ipso visis, confirmare animus est in sequentibus.

§. IX.

Ad ipsam itaque tractationem pathologicam & practicam morbi Depulsionis alimentorum impeditae transiens, in hac materia pertractanda sequentem observabo ordinem, ut

- 1°. Brevi tabella morbi initium, decursum ac finem sim narraturus;
- 2°. Examinem illas causas, quae vel directe, vel per sua effecta, oesophagi actionem quovis modo laedentes depulsionem ciborum difficultem reddere vel impedire possunt;
- 3°. Ex hisce praesentibus vel praegressis, atque concomitantibus effectibus & symptomatibus in morbi indolis cognitionem inquiramus;
- 4°. Re-

4°. Regulas prognosticas ex malignitate vel benignitate harum omnium vel ominosas vel faustas eliciam; & tandem

5°. Subjungam varias curandi methodos, varietati causae constituentis accommodatas, quae in tristi hoc morbo a Medicis, plerumque autem proh dolor! infasto cum successu, adhibitae fuerunt.

Quibus 6°. superaddam illas Historias Anatomico-pathologicas hujus morbi, quarum mentionem jam feci in Introductione.

CAPUT SECUNDUM.

GENERALIS MORBI DESCRIPTIO.

§. I.

Impedita alimentorum per oesophagum Depulsio est morbus plerumque fallax, in initio levis & vix morbi nomen mereri visus; in progressu vero, quoad effecta sese clarius manifestans, quoad causae proximae indolem vero fere semper Medico dubium relinquens.

Est quasi hostis, qui per insidias atque latebras subdole irrepens, suas copias tacite & paulatim adauget, donec tantas acquisiverit vires, ut quibusvis auxiliis, sero nimis allatis, pertinaciter resistat, ac tandem obsessae provinciae plenariam inducat ruinam. Antequam enim ulla adsit mali perceptio, saepe causa formalis jam adest, hac autem evoluta, aegri imminentis periculi dubia incipiunt sentire signa, ita tamen, ut nondum videant necessitatem ab Arte auxilium petendi, fensim tamen sensimque, cum incremente morbo-

SPECIMEN ACADEMICUM

fa conditione incommodi incrementum percipiunt, donec cogantur urgentibus symptomatibus ad Medicum confugere, a quo tunc frustra saepe auxilium implorant.

Fixa jam adest mali sedes, manifestum est obstaculum, quo usque admittuntur satis facile alimenta, ultra quod autem vel neutquam, vel vix nisi cum adlibita vi & magnis moliminiibus protruduntur! Quandoque juvat prona corporis inclinatio per aliquod tempus; quandoque ope tubi (*a*) in oesophagum innissi ingerenda assumuntur, vel instrumento (*b*) huic operi adaptato propelluntur; alias prudenter & tarde deglutiendo malum diu absque magna molestia ferunt alii, qualem novi Foeminam hac in urbe, quae jam per triginta annos coacta sunt solidos cibos in minima secare frustula & subtilissime masticare, ac parvis simul dosibus deglutire, ne cum anxietatibus magnis rejiciantur, sana tamen hac sub diaeta & hilaris vivit: dantur etiam, qui sola fluidorum assumptione, difficulter quidem, tamen diu vitam protrahunt, sic ut in hisce malum tempus Vitae destinatum nequaquam videatur minuere.

§. I I.

Saepissime tamen malum ita increscit, ut haec omnia nihil juvent, sed plenariae capacitatis fiat abolitio, tunc oriuntur insignes anxietates ad quaevis deglutendi conamina, & frequenter cum murmure gar-
gari-

(*a*) Vid. Cl. V. GEUNS *Act. Harlem.* L. c. p. 119 & 120.

(*b*) Vid. PHIL. SALMUTH. *Obj. Med. Chir. Centur.* 3. *Obj. 16.* p. 119.
ubi post febrem diuturnam oesophagi torpor remansit, ita ut ope digitii vel bacilli
cibos propellere coactus esset aeger: vid. etiam ST. V. D. WIEL *Obj. sar.* T. 2.
Obj. 27.

garizantis ingerenda multo commixta muco rejiciuntur. Haec symptomata in nonnullis desinunt pro tempore, donec fame incitati iterum cibos assumere tentent, quando eadem renovatur tragoeadia: in aliis etiam perdurant symptomata, quamvis ab actione tubus quiescat: patiuntur aegri anxietates intolerabiles; vexantur flatibus dolorisficiis, tormentantur ingenti fame, & desatigantur ad incredibilem quandoque copiam muci, nunc tenacioris nunc tenuioris, excreatione, emaciatur corpus ad speciem sceleti usque, ita, ut praeter osseam cratem cutimque parum remanere videatur; debilitatur quam maxime totum corpus; humores non reparantur a chylo, & vitae actione, acrimoniam contrahunt; oriuntur leipothymiae, asphyxiae, & tristissima vita, propter exhaustos nutritionis fontes, atrophica tandem morte terminatur.

§. I I I.

Descripta modo ratione morbus procedit, si oriatur a causis obscuris in initio levibus & fere imperceptibilibus, quae lente increscendo miseras hasce sequelas producunt. Quandoque vero cito & violenter hominem aggreditur, & in summum vitae periculum ab initio jam statim conjicit, si producatur a talibus caussis, quae subito & violenter agunt, quas etiam in posterum recensebimus.

§. I V.

Hae caussae saepe tales sunt, ut indolem suam jam statim clarius monstrant, & si occasio apto loco arripitur, dextrae Medicinae non-nunquam auscultent, ac permittant, ut aegri plenarie in pristinam fa-

nitatem restituuntur: aliquando autem, licet tollantur, in parte, quam occupaverunt, talem relinquunt conditionem, ut miseri in modo memoratum chronicum malum incident homines, dum etiam exstant exempla, ubi vitam inopinanter cum subitanea morte commutaverunt (*a*).

En, Benevole Lector, absolutam Morbi Historiam prout sese diversimode habeat, transeo ad Causas.

CAPUT TERTIUM.

*EXHIBENS CAUSAS IMPEDITAE ALIMENTORUM
DEPULSIONIS PROXIMAM ET REMOTAS.*

§. I.

Proxima alimentorum impeditae Depulsionis Causa consistit in immunita aut plane abolita oesophagi capacitate, producta a diversissimis conditionibus in ipso vel extra illum haerentibus, quae sic diversimode quidem ejus actionem laedunt, omnes tamen eundem similem praestant effectum.

§. II.

Haec est nostri morbi causa, uti vocant, proxima, quae ut producatur, necesse est fiat nonnullarum conditionum concursus, quarum aliae

(*a*) Vid. BOERHAVII descript. Morbi atroc.

aliae corpus ita disponunt, ut in hunc morbum quasi primum ruat, aliae vero occasionem subministrant, qua sit, ut seminio in corpore latenti accidente debita ac conveniente conditione, qua in actum deducatur, hic enascatur morbus. Priores conditiones dicuntur Semina, causae proëgumenae vel praedisponentes, posteriores procataricae causae sive occasioales: utriusque generis praecipuas nunc considerabimus.

§. III.

Phalangem ducant Causae Praedisponentes, quarum notabiliores sunt sequentes.

1°. Morbosā fibrarum Rigiditas, cuius fontes a Divo BOERHAVIO (^a) ejusque clarissimo Commentatore, tam ample sunt expliciti, ut ulteriorē examine neutiquam indigeant. Hac sit, ut nimis lente circulentur humores per sua vasa, stagnent in receptaculis, acrimoniam induant, sive variis incommodis ansam subpeditent: & si in fibris ipsius oesophagi adsit haec causa, sequuntur facile harum torpor, abolitionē contracūlitatis, ac indissolubilis fere tandem induratio.

2°. Contrarium solidorum vitium non raro similibus prorsus effectibus ansam praebet.

3°. Aetas senilis; quatenus communem fontem constituit tardioris circulationis, obstructionum varii generis, solidorum rigiditatis morbosae, ac resolutionum fibrarum muscularium, unde modo memorata mala profluunt.

4°.

(a) Vid. Aphor. Cap. de Fibr. Rigid.

4°. Sexum utrumque huic morbo recipiendo aptum statuimus. Clarissimus MAUCHART (*a*) putat, sexum masculinum p̄ae foemino dispositionem ad hunc morbum alere, dum alii Auctores contrariam opinionem amplectuntur. Utrumque sexum morbo hoc affligi, annales medici comprobant; utrum autem masculinus p̄ae sexu sequori in hunc morbum magis proclivis sit, aliis dijudicandum relinquo, quum res ardua nimis mihi sit accuratam observationum computacionem inire. Ego autem puto, in sexu virili p̄evalidere nonnullas conditiones, quibus proniores sunt in hunc morbum a causis ex nimia rigiditate fibrarum oriundis, dum iterum in foeminino etiam frequenter oriatur ab aliis conditionibus, quae in sexum virilem non ita incidere possunt.

5°. Inter praedisponentes causas quam maxime merentur recenseri valida & ingrata animi pathemata, quae viam aperiunt spasmodicis quarumcumque partium affectionibus, quibus in consensum rapitur oesophagus, circulatio turbatur, humores corruptiuntur, stagnant, acres fiunt, & alicubi deponuntur: in primis autem hoc faciunt pathemata tristiora, ut moeror diuturnus, ira atque livor (*a*).

6°. Potuum aquosorum ut & spirituosorum abusus: hi enim indurationibus, excoriationibus, inflammationibus ansam praebent, illi laxitatem morbosam fibris inducunt, dum uterque variis dyscrasias humorum viam aperit.

7°. Inter hasce causas reponi debent variae Cacochymiae, quae
ad

(*a*) In Dissert. egrogia de *Struma Oesophagi* in Tom. II. Dissert. Chir. Cl. HALLERI.

(*a*) Vid. A. DE HAEM de *Deglutitione vel deglutitorum in cavum ventriculi difcensu impeditis* p. 25.

ad vasorum glandularumque obstrukciones producendas non parum suam symbolam conferunt: in primis huc faciunt cacoehymia scrophulosa, rachitica, venerea; revocanda huc etiam acrimonia cancrosa, sive ad sit ex haereditaria labe, sive ex infectione contrahatur, sive ex causis occasionalibus proveniat: omnes enim hac aequa ad oesophagum, ejusque adjacentes partes glandulosas, quam ad alia deponi possunt organa.

8°. Inter causas, quae recipiendo hunc morbum corpus adaptant, memorari debet lenta humorum Spissitudo, quae ab abundante in sanguine materia terrestri & solidorum torpore producitur, unde fere in omnibus senum cadaveribus, tam vasorum, quam variarum partium musculosarum tendinosarum ac membranosarum, ossificationes aliaeve inductiones inveniuntur.

§ IV.

Hae sunt Causae nostri morbi sic dictae proegumenae, nunc illas, quae Procatarractae vocantur, enumerare aggrediemur: inter quas

1°. Loco recensebuntur varii ipsius oesophagi morbi praegressi vel praefentes, quo in primis pertinent inflammatio, suppuratio, abscessus, induratio, excoriatio, spasmodus diuturnus, paralysis, expansio sacciformis, concretio, degeneratio quaecumque atque ruptura.

2°. Adjacentium partium variarum variae affectiones, v. g. Pulmonum aliorumque organorum pectoris, Aortae, Diaphragmatis, Hepatis, Glandularum dorsalium &c.; quae quovis modo agentes oesophagi actionem turbant, sequentur.

3°. Illa denique, quae forinsecus admota nocent, considerabimus.

§. V.

Oesophagi Inflammationem angustiam cavi ejus producere posse certum est, adsunt enim tensio & tumor partium praeternaturalis, practerea dolor immanis blandissimorum etiam assumptionem non fert, ad quaevis deglutiendi conamina auctus, ita ut ad ipsius salivae, etiam vel blandissimi olei olivarum adtaetum spasmi exoriantur dolorifici admodum. Si in abscessum abeat inflammatio, donec rumpatur, hujus mole saepe penitus clauditur, sic Clar. Promotor mecum communicavit, se Groningae vidisse dysphagiam lethalem a collectione puris inter spinae vertebrarum corpora atque inferiorem pharyngis superioremque oesophagi partem: non raro autem sit, ut ea in Indurationem terminetur, unde fibrarum inertia atque ineptitudo ad propellendum id, quod debet ingeri, incrassatio parietum, concretio parietum inter se vel cum adjacentibus partibus, quibus fieri potest, ut (vix sub multis meseriis per aliquod tempus protracta) tota substantia tunicarum oesophagi degeneret, exedatur, imo & perforetur.

Licet morbus ille rarius occurrat, ejusque pertractatio forte ideo ab omnibus fere Systematicis sit omissa, inflammationem tamen veram in Oesophago oriri posse, talesque post se relinquere sequelas, non tantum a priori ex magno nervorum vasorumque numero, quibus instruta haec pars est, & ex violentissimis ac frequentibus occasionalibus, quibus exposita est, causis evincitur; sed etiam experientia omne de hujus rei veritate dubium tollit; quum fide dignissimo Praeceptoris VAN DOEVEREN testimonio mihi constet, quater sibi hanc inflammationem occurrisse, scilicet bis Groningae semel in Viro & semel in Foemina, & toties Lugduni Batavorum; in Foemina gravida hoc mor-

bo correpta, itidemque in alia: quas copiosa V. S. & aliis, quae requirebantur, antiphlogisticis remediis ita in sanitatem restituit, ut omnes vita frui perrexerint, eaque, quae gravida erat, apto partus tempore sanum pepererit infantem. Memini, me ipsum ante aliquot annos, postquam Fratri carissimo scarlatina febre maligna exstincto continuo adfliteram, inflammatione in saucibus correptum suisce, comitantibus dolore acerrimo, febre continua acuta cum delirio fatis valido, dum plenarie eram privatus potentia nixum deglutitionis edendi: abibat malum hoc in suppurationem, ita, ut abscessus formatus doloris quidem ac febris asserret remissionem, sed omnium aequae potulentorum ac esculentorum transitum impediret: rupto autem eo, & cruxata magna puris quantitate, sensim sensimque prissimum oesophagus recuperavit vigorem, quo & adhucdum laete gaudeo (a). Non autem semper ita felicibus nobis esse licet, talis enim abscessus saepe aliam sibi querit viam, ac perforat tunicas oesophagi, ita ut exteriora versus rumpatur; vel, quod frequenter sit, abit in indurations indissolubiles, scirrhosas, ipsamve gangraenam: & licet talis abscessus feliciter rumpatur, atque materies purulenta evacuetur per os, fieri tamen potest, ut aperturae factae remaneant, aut cicatrices majores formentur, quae viam quodammodo primo angustant, dcinde autem continua affumitorum irritatione increscant, & plenariam tandem producant obturbationem canalis ad vitam adeo necessarii.

Excoriationes internae tunicae vel a accidente crusta aphthosa

(quod

(a) Conf. Obs. quae invenitur similis apud s. t. v. d. WIEL Obs. 25. Tom. I.

(quod saepius sit), vel à defectu muci viam lubricantis, vel ab ingestis nimia mole, scabritie, fervore, rosione, austernitate aut acritate peccantibus productae similia possunt praestare effecta.

Spasmum diuturnum Depulsionem ciborum impossibilem reddere posse, nemo dubitat, qui modo observarit, quam difficile sit, foeminis hystericis in paroxysmo remedia exhibere, proper validam, quae tunc locum habet, oesophagi constrictionem, tam vehementem, ut longo etiam post paroxysmum tempore de sensu globi in faucibus haerentis conquerantur. Assumptio liquidorum in Hydrophobia corruptis videtur propter eamdem in primis causam nullatenus admitti (*a*). Exstant etiam observationes spasmorum oesophagi diuturnorum, quae viam alimentis versus ventriculum praeccludunt (*b*). Clarissimus Praeceptor N. G. OOSTERDYK in Praelectionibus Practicis de morbis oesophagi agens nobiscum communicavit, se vidisse talem oesophagi spasmum duodecim dies durantem sine aliqua remissione.

Contrarium huic recensendum vitium, scilicet Atoniam & paralysin fibrarum muscularum oesophagi tunicam constituentium, Veteres jam descripserunt: Clarissimus J. FREIND in Historia Medicinae (*c*) scripsit, illa, quae ab Arabe AVENZOAR dicto dicuntur de Gulae relaxatione aut interclusione, ex qua sequitur alimenta devorandi impotentia, nova esse, neque a Graecis aut Arabibus ullo modo explicita: quod tamen falsum esse, patet ex tractatu Clarissimi VAN

GEUNS

(*a*) Vid. H. RIDLEY Obs. p. 117.

(*b*) Vid. *Medical Essays and Obs. of Edinburg* T. 1. Obs. 28. ZIMMERMANN in Actis Helvet. Tom. 2. p. 94. & alibi: conf. Cl. SAUVAGESII *Dysphagiae Spec. 1, 2 & 9.* in Nosol. Meth. Tom. 2. p. 78, 79, 81.

(*c*) Vid. Operum T. 3. p. 249.

GEUNS (*a*), qui perhibuit hocce vitium a GALENO jam obser-vatum suisse. Hoc autem vitium diversimode nostram causam proximam producere potest, id est vel collapsu parietum ad se invicem, unde aliquando sit, ut solida pondere suo obstaculum hoc superent atque propria gravitate descendant, ubi fluida, quae leviora sunt, redire coguntur, quales Observationes a FABRICIO HILDANO, BALLO-NIO, aliisque captae apud SCHURIGHIUM (*b*) satis copiose recensem-tur: vel & alio modo nostrum morbum producere potest; exstat nimirum Observatio oesophagi, cuius inferior pars non tantum erat col-lapsa, sed etiam a superiori parte in saccum alimenta retinentem relaxa-ta ita comprimebatur, ut tota via esset intercepta atque occlusa (*c*).

Recensendae quoque hinc sunt quaecumque ipsius substantiae oesopha-gi degenerationes scirrhosae, carcinomatosae aliaeque: talis oesopha-gi morbos inspectionem mihi benevole concessit aestimatissimus Prae-ceptor E. SANDIFORT: nimirum erat gula ex hominis adulti, impo-tentia diglutiendi defuncti, cadavere dissecta; in vivente, quod deglu-tiebat haesit circa ventriculum & redibat in os cum spuma: in praeparato oesophago & per longitudinem secto apparebant parietes soli-to crassiores atque indurati, & tota interna substantia videbatur dege-nnerata in tumorem oblongum scirrhosum inaequabilem, tubi capacita-tem penitus delentem. Imo exstat observatio oesophagi adeo degene-rati, ut sectione cadaveris impotentia alimenta etiam liquida versus ventriculum depellendi defuncti, inveniretur tota ipsius substantia de-

ge-

(*a*) AEt. Harlem. Tom. XI. p. 27.

(*b*) In Chylologia Hist. Medica Cap. 5. §. 10 & 11. p. 250. & seqq

(*c*) Vid. Medical Essays and Observ. vol. 3. §. 10. cf. VAN GEUNS p. 90.

generata in massam tenacem viscidam atque putridam coloris obscure bruni (a).

Non incongruum fore duco huc raram observationem conferre, à Doct. GRASHU's cum Academia Caesarea N. C. (b) communicatam quae mirabilem quoque a statu naturali aberrationem exhibet. De virgine agit, quae, postquam per septem menses dirissima impeditae alimentorum Depulsionis symptomata passa fuerat, tandem placide exspiravit, in cuius oesophago variae & tam singulares occurrebant degenerationes, ut operae pretium sit anatomiam ejus ex Actis sumtam hic adjungere. „ Integumentis dissectis & elevato sterno, pulmones omnino naturales conspiciebantur, nisi quod hinc et inde maculae purpureae apparerent, quasi sanguine congrumato infarctae; nusquam pleurae adhaerebant, vel ullo modo erant adnatae; cor sanum erat & naturali simile; in medio pectoris aliqua quidem induratio sentiebatur, ad latus & dorsum tendens, juxta corpora vertebrarum, nondum autem peculiare corpus intumescens; separabatur pulmo sinister paulo magis ab ejus vasis & partibus contiguis simul cum aspera arteria, ut oesophagus nudus oculo adpareret: hactenus autem nihil observari poterat, nisi quod Oesophagus circa medietatem pectoris praeternaturaliter amplificatus videbatur, & quo ad tactum durus maxime versus latus sinistrum. Ipso tandem parva iucisione aperto oesophago, statim exiit sanguis coagulatus, huncque remotum, statim sanguinolenta & ichorosa materies excipiebat, magna in copia; Oesophagi membranae nunc instar digitii minoris crassae videbantur. Di-

gitus

(a) Vid. *the Monthly Review* for November 1779. seu Vol. LXI. p. 391.

(b) Act. Phys. Med. Tom. IV. Obs. 73.

gitus intra factum foramen inmissus offendebat durum quoddam & carnosum tuberculum, posteriori parti oesophago non solum adnexum, sed etiam firmiter affixum corporibus vertebrarum a cuius latere inferius alterum simile aderat: digito circumquaque converso a dextro oesophagi latere magna quasi spelunca inveniebatur, ovi anserini magnitudinis, quo loco tunicae valde tenues erant, inferius naturalis erat magnitudinis et capacitatis; idem autem magis dissectus ad longitudinem quatuor circiter pollicum ejus erat crassitiei, ut antea dictus durus, insuper & callosus fere albicantis coloris; haec durities oblique juxta corpora vertebrarum ad earumdem partem posticam pergebat: inter oesophagum & vertebrales porro haerebant carunculae multae, quae sanguinem fundebant quando separabatur oesophagus a vertebris; qui ibidem loci firmiter spinae adhaerebat ”.

Nec inutile erit, quoniam in antea memoratis Commentationibus Actorum Harlemenium adduci nondum potuit, adduxisse Observationem de Viro fame consumto ab Osseam oesophagi angustiam, quam nuperius descripsit Cl. J. D. METZGER (a). Laborabat Auriga Celsiss Comitis Benthem. ex abusu spirituorum angustatione oesophagi, ita ut solidi cibi descendere non possent, pergebat adhuc in hisce utendis contra consilium sui Medici, donec lecto affixus emaciatus ac debilitatus moreretur. Examine cadaveris anatomico apparebat oesophagi tractus, qui asperae arteriae subjacet, angustatus, contractus, & in osseam substantiam induratus; per longitudinem etiam discissus nihil naturalis fabricae monstrabat, sed tunicae ita erant degeneratae in ut massam irregularem organicam exhiberent.

Tan-

(a) Vid. ejus *Adversar. Med. Vol. I. p. 175. Traj. ad Mosam 1774 ed.*

Tandem inter causas in ipso oesophago haerentes memorari debent Concretiones parietum cum adjacentibus partibus eorumque Rupturae, quas in eodem subiecto simul adfuisse, & lethalem Dysphagiam produxisse, docuit sectio cadaveris, cuius descriptionem ad calcem hujus Dissertationis addere lubet, unde ut major capi possit utilitas, necessarium duxi praemittere morbi Historiam, quam diligenter dum aegrotaret Foemina, quae morbum illum habebat, notandi habui occasionem.

Ceterum, qui dictarum similius Causarum ampliorem expositionem desiderabit, adire poterit uberrimos illarum fontes, quos aperuerunt Viri Clarissimi jam nominati ANT. DE HAEN, M. V. GEUNS, P. NAHUIS, quibus addi possunt HALLERUS (a), TRILLERUS (b) aliquie.

§. VII.

In classe caufarum in adjacentibus partibus haerentium, in primis in censum venire debent variae ventriculi, hepatis, diaphragmatis, pulmonum & glandularum-dorsalium affectiones, nec non aortae aneurysmata, & spinae incurvations, aliaque vitia.

§. VIII.

Inter Ventriculi affectiones, quae huic malo generando suam symbolam

(a) *Elem. Physiol.* Tom. VI. p. 100, 101.

(b) In Diff. singul. de Famine leth. ex Collosa Oris Ventric. angustia, vid. Opusc. Med. ejus Tom. I. p. 1. ut & HALLERI Collect. Diff. Pract. T. III. p. 31.

bolam conferunt, memorari in primis meretur inflammatio, quatenus producit spasmos oesophagi violentissimos, & si ad superius orificium locum habeat facile suppurationem & cicatricem, imo & frequentissime ejus callosam producit indurationem, quae toties lethalis iam observata est (a).

Eadem mala produci possunt ab acido fortii in ventriculi cavo prae dominantate, atque frequentius eructato, quale locum habuit in juvene quodam, quem vidit Clarissimus VAN DOEVEREN eructantem materiem acritate oleo vitrioli quasi similem, cum terra effervescentem, atque vernicem tabulae, in quam forte illa effundebatur, derudentem: qui etiam Auditoribus narravit, se in homine morbo nigro laborante observasse atrabilariam materiem vomitu rejectam adeo acidam, ut dentes roderet, & stanneae matulae, in quam eructabantur, fundum macula alba inficeret, veluti ab acidis corrodentibus fieri solet. Talis certe austerae acidaeque aerumnouiae effectum ad Dysphagiam producendum multum contribuere posse, nemo negabit.

Hepar inflamatum etiam singultus difficillimi atque pertinacissimae oesophagi constrictiones saepe concomitantur; vel & si hujus visceris sinister lobus induretur, vel mole increscat quavis de causa, hic sua compressione iter assūmendis praeccludere potest (b): quod & facit Diaphragma, si laboret similibus modo memoratis malis, vel si fortiter constringatur.

Pul-

(a) Vid. de hac TRILLERUM in Disput: citata: doct: quoque OYSER Argent. 1770. de eadem Cardiae Callositate Dissertationem edidit, quam citat Cl. MESSERER l. c.

(b) V. MORGAGNI de Sed. & Cauf. Morb. Ep. XXVIII. §. 17.

Pulmones vario modo morbose constituti, non solum comprimendo, sed etiam, propter arctam contiguitatem, cum oesophago crescendo, vel morbosam, quam induerunt constitutionem ei communicando, ad producendum nostrum morbum conferre videntur, uti ex HAENII observationibus (*a*) & Casu a nobis allato concludi potest (*b*).

Frequentissime vero omnium partium adjacentium peccant Glandulae oesophagi conglobatae (*c*), atque Vesalianae harum indurations & praeternaturale incrementum faepius quam aliae causae nostrum morbum producunt, uti plurima docent observata. Quandoque tamen & alia corpora glandulosa oesophago adjacentia tumore & induratione tali peccant: sic in utraque Figura, quam delineandam curavi, & ad calcem hujus Dissertationis apposui, adfuit glandulae talis morbosa magnitudo: in adultae nempe Foeminae oesophago, ille tumor, qui infra glandulam thyroideam oesophago adjacet (Fig. I & II. gg*), videtur nil aliud esse, nisi glandula conglobata in praeternaturalem molem aucta; dum alter tumor, qui in juniori corpore ad divisionem arteriae asperae appetet (Fig. IV & V. d.) videtur ex Vesalianis esse, propter locum, quem occupat, & quia nonnullae aliae hujus generis minores tamen, a statu naturali aberraverant: Quae observatio non absimilis TULPIANA^E, quae glandulas asperae arteriac accumbentes morbosas exhibet (*d*). Quidquid sit, ex hisce figuris saltem patet, hasce glandulas posse indurari, mole augeri,

(*a*) ANT. DE HAEN *Tract.* cit. pag. II.

(*b*) Vid. infra Cap. VI. Obs. 1.

(*c*) Vid. HALLERUM *Elem. Phys.* T. I. p. 139. & seq. & T. 3. p. 150 & 151. cf. autem inpr. de hisce cl. VAN GEUNS *I. L.* p. 64.

(*d*) *Obs. Med. L. I. Obs. 44.*

geri, oesophagum comprimere, atque lethalem Dysphagiam producere.

Porro inter has partes adjacentes numeramus Aortam, quae volume aucta, uti in aneurysmatibus fit, adjacentem oesophagum certo certius debet in actione turbare (*a*).

Quascunque pectoris partes, de generatione & induratione corruptas, oesophagum ita comprimere & angustare posse, facile quilibet agnoscat, qui attente legerit effectus Steatomatis istius, quod in Ill. Comitis S. Albani cadavere invenit & descripsit saeculi nostri & Academiae Leidensis ornamentum BOERHAVIUS (*b*). Thymi glandulae indurationem posse nonnunquam etiam Dysphagiae ansam dare, patet ex observationibus, quas in elaboratissimo suo Commentario, qui praemium Societatis Harlemensis reportavit, adduxit Clar. VAN GEUNS (*c*). Pericardium intus contentis expansum oesophagum quoque ita afficere posse, patuit mihi in cadavere Juvenis 20 circiter annorum, quod hac hieme dissecui, & cuius Historiam Anatomicam ad calcem Dissertationis tertia Observatione addidi.

Spinae incurvationem raro ad tantum procedere gradum, ut hinc cibi per oesophagum descendere non possint credimus quidem, attenuamen incurvatio illa non parum contribuit ad majorem ciborum vel potuum servidorum, gelidorum, asperorum, austeriorum, acrum, scabrorum similiumque allisionem, & attritum, ad parietum oesophagi

late.

(*a*) Talis observatio exstat in *Hist. Acad. reg. scient. Paris. anni 1700. p. 278.* & apud MORGAGN. l. c. Ep. XVIII. §. 22.

(*b*) V. Atrocis Morbi Hist. alt.

(*c*) L. c. pag. 75.

latera; adeoque mali nostri initia facere & progressum promovere haud parum posse videtur. Luxationem spinae difficultem Depulsionem producere quoque posse, videtur concludendum ex GALENI loco, quem citavit SWIETENIUS (*a*).

§. IX.

Enumeratis jam Causis nostri morbi occasionalibus, quae ex ipso oesophago vel partibus adjacentibus profluunt, recensendae nunc illae sunt, quae in remotiori parte haerentes Nervorum systema ita afficiunt, ut canalis cibarii fiat angustatio. Sic observata est impedita alimentorum Depulsio a materia viscida tenaci ventriculos cerebri obsidente (*b*), qua siebant aliarum partium spasticae constrictiones & etiam oesophagi, ita ut inde penitus obturaretur. J. J. WEPFERUS (*c*) observavit deglutitionem impeditam ab hemicrania, WINCLERUS (*d*) post apoplexiā: in S. N. etiam certissime haesit illa causa Dysphagiae moralis, quam ROSINUS LENTILIUS allegat (*e*): erat nempe Foemina, quae omnia esculenta & potulenta prompte poterat deglutire, excepta Hostia consecrata, quam, licet adhiberetur vis ut versus ventriculum descenderet, semper revomuit.

§. X.

(*a*) Comment. ad Aph. BOERII. Tom. II. p. 647.

(*b*) Vid. PONET. Anat. Pract. L. I. Sect. 13. Obs. 15.

(*c*) Obs. Med. Pract. p. 141.

(*d*) Vid. WEPFERRI Hist. Apoplexie. Obs. 13. p. 464.

(*e*) Vid. Ephem. Acad. Nat. Curios. Cent. 7. Obs. 61. p. 125.

§. X.

Inter illa, quae forinsecus admota nocent, in primis referri debet abusus nonnullarum Rerum non naturalium; praecipue huc pertinent Cibi & Potus aciores, aromatici, ut & glaciales, (α) qui dera-dendo mucum, rodendo internam tunicam, atque constringendo fibras musculares, adeo possunt angustare tubi capacitatem, ut identidem major deglutendi oriatur difficultas; idem hoc a nimis fervide deglutitis exspectari debet. In primis autem nostro malo producendo multum conferre observantur Potus Spirituosi acidi, austeri, qui non solum memorata modo acritate mala in oesophago producunt, sed etiam fluida ita corrumpunt, ut praecipue sistema glandulosum hinc patiatur: fere semper enim in cadaveribus illorum bibaculorum, qui spiritu Juniperi vel Vini suam vitam sustentari posse credunt, & his etiam fere solis aluntur, ventriculum valde contractum, naturali multo minore capacitatem praeditum; & glandulas mesenterii obstructas atque induras invenimus: eadem ergo ratione oesophagus constringi, & glandulae huic adjacentes possunt indurari, ut harum potentiarum nocentium concursu noster Morbus producatur: quemadmodum prae ceteris docuit exemplum istud Aurigae Benthemensis supra (pag. 19.) adductum. Inter rerum non naturalium abusus referri hic debet nimia Tabaci famigatio, quae sui amatoribus (quidquid Nostratum multi sibi & aliis obtrudere cupiant) certissime plura damna, quam emolumenta, profert: in illis enim, qui salivam, ob irritationem glandularum hanc

fe-

(α) Quos raucitatem insanabilem produxisse scribit s. r. v. d. WIEL l. c.
T. I. Obj. 27.

fecernentium, copiosius in os affluentem, continuo excernunt, privatur Corpus humore ad masticationem, deglutitionem & concoctionem valde necessario: in iis autem, qui salivam hanc sumo mixtam deglutiunt, acritate, qua inepta sit ad munera sua peragenda, variis modis nocet, rodit tunicas, obturat vasorum exhalantium oscula, exsiccat partes internas, & in insuetis sistema nervosum ita turbat, ut veneni effecta ab hisce deliciis prima vice gustatis experiantur, quae & in affuetis non plane cessant, licet mitiora. Praeterea accedit huc, quod, dum de siccitate oris & excoriatione faucium conqueruntur, conviviae remedium quaerant in proverbio *ore vinoſo bene fumatur*: repetitur hoc saepius, utuntur saepe vino crudo, in primis rubro austero, strenue sua procula deplent, ut abluantur partes exsiccate & aridae fauces reficiantur, dum suo damno saepius postea experiantur, quod hoc in „accensis ignibus ignis erat.

Porro hic recenseri debent Corpora heterogenea deglutita, mole vel acritate nociva, quorum ergo nonnulla haerent in oesophago, & obturant canalem, ita, ut cita insequatur suffocatio, nisi apta instituta medendi ratione, sive per remedia, sive per instrumenta chirurgica, educatur hostis: alia apicibus suis sese tunicis infigunt easque violenter atterunt, laedunt, pungunt, rodunt, inflammant, imo & perforant nonnumquam, in primis si accedat fortior fibrarum ad sensum molesti & praeternaturalis stimuli contractio: qualis etiam persaepe metuendus a violentis remedii emeticis propinatis, aut ab applicatione instrumentorum propellentium, in quorum itaque usu summa requiritur prudentia, & plerumque palliando & exspectando certius tutiusque medela assertur, quam nimia sedulitate multa agitando, trudendo, propellendo.

Evacuationes solitae suppressae ad nostrum Morbum generandum multum faciunt, in primis Mensium, Haemorrhoidumque: hinc enim saepe fiunt congestiones & stagnationes humorum particulares; quod dum ad alias partes fieri quotidiana observatio docet, non est cur negamus fieri ad Gulam.

Perspirabilis si supprimatur materies, fieri quoque potest, ut oriantur obstrukciones in glandulis ipsius oesophagi vel ei adjacentibus, ipsisve ejus parietibus & organis vicinis, quae aliquando sunt pertinaces, & in ipsis indurations indissolubiles abeunt. Hocce anno die 12. Aprilis vidi Foeminam Frisiacam triginta novem annorum, quae per totam vitam prospera usq[ue] erat valetudine, (sed quinque sanis infantibus gaudens filiam suam natu majorem sexdecim annorum, ex suppressione mensium deglutitione impedita laborantem, anno praeterito e vivis raptam retulit,) ipsa elapso tunc dimidio anno magnum subierat frigus, post quod sentiebat difficultem alimentorum in ventriculum descensum: resistentia, quae iter ingerendorum retardabat, erat prope cardiam, & sensim major evadebat ac molestior. A Chirurgo quodam auxilium petiit, qui mali causam derivabat a muco tenaci obidente ventriculi orificium, & ideo praescripsit vomitorium, post cujus assumptionem jussit, ut aegrota ingereret ingentem quantitatem aquae tepidae: consilium hoc in usum fuit vocatum, sed sine optato eventu; cum nauca enim oriebantur insignes anxietates circa praecordia, & parum ingestae aquae evacuari potuit, licet ventriculus saepius convelleretur. Ab hocce Viro ejusque medicamentis ergo nullum solamen accipiens pro tempore sese fato suo tradidit: incrementibus vero molestiis in assumptione alimentorum, usq[ue] fuit consilio vel Ve-

tulae vei Medicastri (perinde est utrum hominum genus fuerit, utrumque enim Medicinae pestis est:) hoc consilium consistebat in eo, ut aliquoties de die assumeret dosin certam Spiritus Juniperi amari. Quod remedium, dicam potius venenam in hoc casu, ultra quatuordecim dies continuavit, maximo cum suo detimento, nam inde malum ita increvit, ut jam in miserrimam redacta sit conditionem, sic ut omnibus solidis iter jam penitus denegetur, imo lac dulce vel juscum tenuc saepius haereat ad obstaculam, & cum muco tenaci redire cogatur, aliquando tamen sine multa molestia transeat in ventriculum: habitus Corporis jam valde macilentus est, vexatur subinde anxietatis circa pectus & doloribus ad cardiam, etiamsi nulla conamina perficiat ad ingerendum cibum: menses ipsi regulariter, sed parce, fluunt, alvus est clausa, pulsus bonus, respiratio satis bene etiam peragitur. Mens se Aprilis ad incitas fere redacta consilium tandem rationalis Medici sumit, qui causam mali in induratione cardiae ponens, post infaustam factam prognosin, praescripsit diaetam tenuem, eupeptam & eucynam, cautelam a refrigerio, & medicamenta resolventia nonnulla, sed, uti facile erat praevidere, nimis sero, quam paucos post dies patrios lares repetens, apud suos brevi mortua sit. Patet in hoc casu, probabiliter refrigerium nimium fuisse causam perspirationis suppressae atque repulsionis & stagnationis humorum acrium ad hasce partes; & videtur quoque verosimile si haec Aegrota in initio mali ad idoneum confugisset Medicum, quod forsan in sanitatem potuisset restitui; dum, post imprudentem usum vomitorii, atque nocivam assumptionem spiritus Juniperi ad pessimum statum jam delata fuerit, priusquam justam medelam quae siverit aut experta fuerit: quod fre-

quen-

quentissime fieri in hoc morbo, merito querentes audimus Practicos, ad quos dum sero nimis accedunt aegri plerumque etiam

Sero Medicina paratur!

C A P U T Q U A R T U M.

DEPULSIONIS IMPEDITAE SYMPTOMATA ET DIAGNOSIN PROPONENS.

§. I.

Sympтомata, quae in crudelissimo hoc morbo occurrunt, non minus tristia quam gravia sunt: illa, quae à causa proxima (*Cap. III. §. 1.*) dependent, ut plurimum inter se convenient; observantur tamen in uno, quae in alio aegro non occurrunt, sive à se invicem differunt: quae differentia, non ita ab ipso morbo dependet, sed potius debet quaeri in diversitate causarum occasionalium, aliarumve conditionum accidentalium, uti aetatis, temperiei, sexus ac vitae generis.

§. II.

Generalia autem symptomata, atque omnem depulsionem impediat concomitantia, sunt sensus difficilis cuiusdam obstaculi, quasi trabis, in quadam oesophagi parte, superiore, media vel inferiore, quo usque alimenta perveniant, ubique fistuntur in suo progressu versus ventriculum. Solet quidem hujus mali lentum incrementum esse,

in initio vix sanitatem laedens, in fine autem violenter hominem crucians (cf. Cap. II.) nisi sit casus acutus, v. g. inflammatio, catar-rhus, spasmus, vel si producatur ab heterogeneo quodam corpore in oesophago haerente. Aequo tamen passu non progreditur, aut eadem violentia agit, sed aliquando adest mali remissio, paulo post exacerbatio nova: eaeque remissiones & exacerbationes symptomatis illius sunt longiores vel breviores, pro varietate causarum & accidentalium conditionum, quae in aegrotante adsunt. Fames solet intolerabilis esse; fauces obsidentur saepe muco spissiore, qui etiam magna quantitate evacuatur, in primis eo tempore, quo aegri aliquid ingerere tentant, aut jam ingesserunt; emaciatur corpus, cacoehymicum fit & cachecticum; omnes functiones debilitantur & languent, fames definit, & atrophica tandem mors morbum terminat. Rara fit mala eradicatio. Haec sunt generalia symptomata, quae constanter in omni oesophagi angustatione morbosa adsunt.

§. III.

Sunt tamen & alia, quae dependent a varia conditione morbosâ, quae in causa est, ut oesophagi capacitas minuatur: horum autem innumera series est, & diversitas adeo magna, ut in singulis aegrotis alia atque alia occurrant. Quum ergo eorum enumeratio deberet consistere in compilatione verborum variorum Auctorum, & repetitione illorum, quae in Casibus a me observatis notata sunt, nec non in Cap. II. jam sunt memorata; hisce inherere longius nolo, ne attentione & patientia Lectoris abuti velle videar, & quia scopus meus est Specimen Academicum, non vero Librum conscribere: unica ergo tan-

tum

tum observatione addixa, ad Diagnosin nostri morbi exhibendam transibo; Cl. Praeceptor COSTERDYK mecum communicavit, sese in Vetula, dysphagia cum febre remittente laborante, observasse Aphrhas albas, copiosas, facile tamen solubiles, praegressa jam diu alvi constipatione pertinaci admodum, quae unde originem traxerunt, dubium est; forte ex cacochymia per inediam diuturuam orta.

§. I V.

Cognoscitur Morbus ex praesente difficultatis sensu, in quadam oesophagi parte, ad propellenda alimenta; ex regurgitatione frequenti ingredendorum per os & nares; ex copioso solito muci in os affluxu; & ex emaciatione corporis.

Ex hisce signis praesentibus facile possumus concludere, adesse Depulsionem alimentorum impeditam. Utinam eorum causae tam facile erui possent! sed contrarium semper locum habere, omnes, qui talibus aegris adfiterunt, dolent Medici. Aliquando quidem in collo, si in superiori quadam parte haerent, sese oculis vel tactu perquiri & cognosci permittunt; saepissime autem fomes magis inferiora versus haeret in pectore reconditus, & attentissimos quoque Medicos fallit, quod in Cadaverum dissectionibus (quae tamen propter nefandam vulgi superstitionem a consanguineis plurimis in casibus negatur) patet. Si autem cultro anatomico tale cadaver traditur, tunc quandoque occurunt quaedam conditiones morbosae, de quibus, dum vivi adhuc erant aegroti, nunquam Medentes cogitaverant, aut cogitare poterant. Quid ergo in tantis rerum tenebris est agendum? Non licet, me quidem judice, Medico in hisce plane quiescere, & miseros illos

mor-

Mortales suae sorti relinquere, sed oportet, ut sedulo inquirat, an ex caussis praegressis vel symptomatibus praesentibus, si non ad certam, ad probabilem saltem fomitis hujus morbi indolisque cognitionem pervenire posit, eaque forsan occasionem acquirere auxilium qualemque ipsis procurandi.

§. V.

In acutis casibus res saepe satis clara est. Sic v. g. inflammatio ex violentissimis, quibus comitantur doloribus, ex febre acuta continua praesente, ex praegressis caussis inflammationi generandae aptis, satis facile cognosci potest. Spasmus ex causis praegressis eos producere solitus, aut in primis ex manifestis remissionibus & exacerbationibus, debet cognosci: hae in omnibus casibus, & à quibusvis causis oriundis, adesse quidem observantur, si autem a solo spasmo morbus oriantur, lucida adsunt intervalla, ita quandoque, ut pro tempore ab omnibus molestiis liberi sint aegrotantes, & nulla adsint morbosae conditionis signa; pro tempore iterum deinde tam validas oesophagi constrictiones subeant, ut, cum anxietatibus atque doloribus, iter ab ore versus ventriculum penitus clausum sit. Si a Corpore heterogeneo deglutito, atque in tubo haerente, malum oriantur, ex narrationibus ipsius aegrotantis vel adstantium, atque exploratione ope stili balenacei saepe certo causa & sedes morbi inquiri potest.

§. VL

In illis autem casibus, ubi a levibus primordiis ortus morbus est,
Me-

Medicum plerumque causa latet, & quandoque etiam est distinctu impossibile an praesens Dysphagia indurationi oesophagi ipsius, an compressioni glandularum aliarumve partium adjacentium, an paralysi debeat adscribi; quum aliquando nulla horum morborum certa signa in vivis occurant, ubi tamen, si cadaver examinatur, aliquando una vel altera, aliquando plures, imo quoque omnes memoratae conditiones occurunt.

Justam tamen habemus causam, cur credamus adesse Paralyssin muscularium oesophagi fibrarum, si fauces ad conspectum sunt pallidae atque collapsae. Aliquando autem, cum oculos fugit mali sedes profundior, signa petenda sunt 1°. ex aetate senili, quae, propter quotidie decrescentem vim vitalem, quam maxime disponit ad partium musculosarum resolutiones; 2°. probabile est, malum a paralysi oriri, si praegressi sunt morbi, qui etiam in aliis partibus talem conditionem relinquunt; 3°. praegressae evacuationes majores, sive nimia copia sanguis sit detractus, sive alii humores copiosius, quam par est, effluxerint, quorum autem omnium nimia feminis jactura plurimum facit ad hanc affectionem; 4°. signum paralysis est descensus facilior solidorum quam fluidorum.

Si autem sentitur locus, quo usque pervenient, ubique remanent alimenta, absque rejectione, tunc conjecturam Sacci in oesophago formati facere licebit.

Ab oesophagi ipsius Induratione malum oriri credimus, vel a Tumoribus in eo formati illud excitari, si 1°. tales praegressae sunt causae, quae hocce generare possunt, v. g. arrosiones tunicae internae, inflammationes, abscessus & aliae, de quibus antea vidimus. 2°. Si adsit aetas senilis cum universalii solidorum Rigiditate, praeci-

pue si malum incidat in subjecta, quae dedita sunt vel antea fuerunt abusui potuum spirituosorum, aciorum aromaticorum, cum forti tabaci fumigatione, vel etiam in hominibus, qui potus aquosos & cibos fer- vide deglutire amant. 3°. Denique, si instrumento exploratorio firma oppositur resistentia.

Induratas glandulas denotant in nostro morbo 1°. Temperamen-
tum laxum pituitosum frigidum. 2°. Atrophia, quam etiam aliarum
glandulatum, praesertim conglobatarum, comitantur tumores.
3°. Morbi Catharrales frequenter praegressi, quorum recidivae mi-
nima de causa concipiuntur in dispositis, & sic facilis occasio humori-
bus stagnandi in suis glandulis inde nascitur. 4°. Sedes mali: quae
est vel in collo ad laryngem, vel in thorace ad divisionem asperae ar-
teriae in Bronchia, vel ad locum illum ubi Thymus in junioribus
conspicitur, vel etiam ad superius ventriculi orisicium; quale speci-
men in Physiologico Museo Cl. Praeceptoris VAN DOEVEREN ser-
vatur: quo & reduci potest ille tumor glandulosus, in nostra Obser-
vatione I. Cap. VII. memorandus, quem exhibit Figura III. adnexae
Tabulae. 5°. Resistentiam hoc in casu non tantam offendit instru-
mentum, quod ad explorationem immittitur, quam ubi oesophagus
ipse induratus est: sed hoc quasi monticulum superscandit, & ultra
obstaculum protrusum facile penetrat versus inferiora, hinc etiam,
quando malum nondum ad maximum gradum progressum est, percipi-
tur sensus quasi lateraliter juxta oesophagi parietem descenderent alimen-
ta. 6°. Probabilitatem maximam, oesophagum ab adjacentibus glan-
dulis comprimi, petimus ex eo, quod Cacochymia hasce obstrukiones
etiam in aliis, quae visai sese praebent, partibus producens, in corpore
praefens sit, qualis est strumosa, rhachitica, cancrosa, similisve.

Alia

Alia mala adjacentium partium v. g. Aörtae aneurysmata, Pulmonum vitia, morbi Hepatis, Diaphragmatis aliorumque organorum variis, ex propriis sibi signis debent cognosci, quae, dum in omnibus Practicorum Systematibus enumerantur, nostra repetitione non indigent.

Quando malum valde complicatum est, signa solent esse adeo confusa, ut ex hisce nihil certi Medico concludere liceat: & plerumque quidem res fere ita habet, saltem in sex Aegrotantibus, quos hoc morbo laborantes vidi, nunquam certa, hanc vel illam conditionem morbosam praesentem indicantia, signa me vidisse memini.

C A P U T Q U I N T U M.

MOREI DYSPHAGIAE PROGNOSIN SISTENS.

§. I.

Prognosis consistit in sequentibus. Dysphagia Morbus in genere est periculosissimus, rarissime sanationem, aliquando palliationem admittens, ut plurimum autem in longum protractus lenta morte terminatur.

Sunt autem gradus in periculo pro diversitate atque gradu causae constituentis diversi: dantur enim causae, quae certam producunt inevitabilemque mortem; dantur, quae licet non quidem possint sanari, tamen, si recte tractentur, vitam non destruunt; possunt etiam adesse tales causae, quae, minori pertinacia atque periculo stipatae,

jubent, ut non omnem sanationis spem abjiciamus. Videamus breviter de singulis.

§. II.

Lethalem eventum praedicere debemus. 1°. Si malum oriatur ab oesophagi partiumve adjacentium scirrhosa Induratione; haec enim certo non auscultat resolventibus remediis: saltem nostris in regionibus plurimi Medici atque Chirurgi testantur, se in vero scirrho nunquam à resolventibus, licet fortioribus, remediis, tales effectus vidisse, quales nonnulli de iis scribunt. Steatomata in pectore certius quoque, & sine ullo dubio, huc spectant. 2°. Neque curari morbus potest, si oritur ab Excrecentiis fungosis vel carcinomatosis in cavo oesophagi, de die enim in diem talis causa in pejus ruet, donec clauso penitus tubo mors diu exspectata insequatur. 3°. Idem periculum adest, si Spina dorsi adeo sit incurvata, ut hujus angulus parietes oesophagi ad se invicem comprimat, aliudve ejusdem vitium Dysphagiam producat. 4°. Aneurysma magnae arteriae dysphagiam producens raro finit, ut in longum protrahatur, sed saepius cito, semper certo, interficit afflictum hominem. 5°. Lethalem eventum declarare possumus, si oritur morbus a callosa oris ventriculi induratione, quod malum frequentissimum esse patuit ex Auctoribus supra citatis pag. 21. (a). 6°. Fatum lethale est, si via ciborum per talem praecludatur Saccum, qualem Bristolensis Medicus LUDLOW observavit & antea citavimus ex actis Medicorum Londinensium (b). 7°. A posteriore concludere licet, in com-

pli-

(a) Vid. etiam cl. VAN GEUNS L. c. pag. 68. 123.

(b) Vid. Cap. III. §. V. pag. 17.

plicatione illa malorum, quam in Foemina illa, cuius morbum observavi, inque *Cap. VII* describam, similibusve, nullam sanationem locum habere posse, quaecumque etiam adhibeantur remedia.

§. III.

Morbus diu potest perferrri atque tolerabilior reddi aegris & pauciari, si atonia vel paralysis fibrarum oesophagi muscularium impedit, quo minus rite peragatur deglutitio: si enim neque stimulo remediorum roborantium neque electrico possimus prodesse, habemus instrumenta, quibus protrudere vel injicere possimus sat magnam alimentaris materiae quantitatem, ut vita sustentari possit. Nec dubitari potest, quin dictarum antea causarum nostri morbi variae sint, quae possint lente procedere, aut ab idoneis remediis ita corrigi, ut per annos durent: qualia exempla varia exstant in Commentario saepe memoriato cl. VAN GEUNS, & quidem speciation illa observatio, quam ei suppeditavit doct. STINSTRA, de Foemina quinquagenaria; topica, ut videtur, ulceratione laborante (a). In pigritia fibrarum oesophagi ab incipiente rigiditate haud parum valere poterunt resolventia, diuentia, emollientia, similiave remedia.

§. IV.

Non autem semper spem radicalis sanationis abjici omnem debere, patet exinde, quod possint adesse causae minori progressu, violentia

&

(a) Vid. *Acta Harlemonij*. T. XI. p. 166.

38. SPECIMEN ACADEMICUM

& pertinacia praeditae, quae sanationem quandoque admittunt, nam sublatis causis tolli etiam effecta poterunt. Sic v. g. sanabile malum est, 1°. Si oriatur ab Inflammatione, novimus enim, omnis partis inflammationem, si in optabilem abeat resolutionem, imo etiamsi suppuratione facta abscessum formet, sanari adhucdum posse; idque uiri ratio docet, ita & experientia confirmat. 2°. Si oriatur morbus a spastica oesophagi, cardiae, vel diaphragmatis Constrictione, sanari quoque poterit: ita tamen, ut prudentissime sit cavendum etiam à levissimis occasionalibus causis, ne recidiva concipiatur; quod satis citio fit. 3°. Sanabile quoque malum est, si ab non insanabili plane Intumescentia glandularum in collo jacentium oesophagus comprimatur; hacc enim tum internorum remediorum ope, tum applicatione cataplasmatis vel emplasti resolventis, frequenter & fere quotidie tolli solet, nec tolli certe omnino respuet, ubi compressio superioris partis oesophagi ab ea excitatur. 4°. Sanationis spem habemus, si adsit talis oesophagi, vel glandularum, vel viscerum, aliorumve organorum adjacentium obstructio, induratio, aliave comprimens oesophagum affectio, quae non sit indolis scirrhosae, & resolutionem ex sua natura admittit. Videmus enim, aliarum partium musculosarum ac glandulosarum indurations resolvi posse ope remediorum resolventium, uti sunt succus Cicutae, Antimoniata, Mercurialia, Gummi ferulacea, Aqua marina, Extracta amara &c. (a), quae in hisce casibus adhiberi sequeuntur Cap. apparebit. Sic in Infante ex pertinaci acido ventriculi valde emaciata, ac duro ventris tumore cum manifestis mesentericarum glandularum

(a) Vid. AG. Harlem. T. XI. p. 112. & seqq. & pag. 231.

larum indurationibus laborante, Bilem animalem cum Syr. Cichorei tanto cum effectu exhibui, ut, quae ex inedia moriturae speciem referebat, puellula brevi tempore perfecte sana sit redditia, & habitus corporis ejus ita sit mutatus, ut jam multa pinguedine niteat. Cum autem adesse possint indurations glandularum oesophago adjacentium, quae ejusdem sunt indolis, sequitur, quod hisce in casibus a remediis resolventibus tempestive adhibitis idem exspectare liceat.
5°. Tandem sanari poterit oesophagi obturatio, si producatur a Corpori heterogeneo deglutito, & accedat statim Chirurgus dexter, qui pro ratione conveniente illud ulterius in ventriculum propellat vel extrahat sursum.

C A P U T S E X T U M.

DE CURATIONE DEPULSIONIS ALIMENTORUM IMPEDITAE.

§. I.

Medicus ad fabandum Dysphagiae morbum vocatus in omni Aegrotante nec potest nec debet eodem procedere modo, sed diversimode agendum ipsi est, prout varia constitutio corporis, morbi duratio, symptomatum numerus & violentia, causarum diversitas, virium ratio, aliaeve accidentales conditiones postulabunt. Statuimus autem, ne omnium illorum Indicantium examine in nimium extendatur hoc Caput, in omnibus in genere Curam sequentibus Indicationibus

40 SPECIMEN ACADEMICUM

nibus absolvī posse, ita ut nunc haec, nunc illa vel altera, in Aegrotis adhibeatur. I^a. Jubet ut tollatur Causa Depulsionis alimentorum impeditæ proxima; II^a. Ut, si non possit haec tolli, mali progressus prohibeatur, & corporis vires sustententur; III^a. Ut symptomata molesta & urgenter mitigentur, & Vita, quamdiu fieri Arte potest, conservetur.

§. I I.

Primæ Indicationi satisfit, si removeantur causæ remotæ angustationem oesophagi nimiam producentes: quum autem hæ admodum sint diversæ, diversa quoque requiritur medendi methodus ut spartam nanciscamur: quem in sinem in hac §. breviter hasce exponam, quatenus accommodari possint ad varias istas Dysphagiacæ species, quas in ultima §. Cap. V. vidiinus non omni sanationis spe destitui. Quum vero ab Auctoribus antea laudatis haec res sedulitate & accuratione magna fuerit tractata, B. L. a me non multa exspectabit, quae eorum laboribus adjici possint, & brevitatem me amplexum fuisse, facile excusabit.

A.) Si ab Inflammatione oesophagi angustia producatur, antiphlogistica tota cura esse debet, modo ne talia adhibeantur, quae directe parti affectæ applicata suo stimulo nocent, quare nitrofa, acida, salina, in aliis inflammationibus tam utilia, hic interne non possunt in usum vocari. Verum post venaelectiones in brachio, pro intensitate inflammationis atque constitutione aegrotantis, audacter repetitas, convenient illa, quae diluunt, demulcent, humectant & sensilitatem affectæ partis moderant, uti sunt Linctus, Decocta, Julapia mucilaginosa & leniter refrigerantia: quum autem saepius fiat, ut nulla penitus

nitus medicamenta ingerere possint aegrotantes, in externis remediis solamen quaerere debemus, inter quae potissimum convenientia Cataplasmata emollientia & resolventia dorso applicata, ad illum locum, ubi dolor sentitur, vel Fomenta aut Emplastra eodem scopo inseruentia. Si autem occasio sit instituendi Balneum calidum totius corporis, capite excepto, nullum scopo melius respondens, quam hoc, putaverim remedium; aperiuntur enim ejus efficacia pori inhalantes, humores diluuntur, & rosolvuntur spasticae quarumcumque partium constrictiones. Si autem huic non datur aptus instituendi locus, per Clysmata diluentia, resolventia, saponacea idem praestare conabimur, quae tum etiam primario conducent, quando, propter summam Oesophagi inflammati sensilitatem, nulla, vel non sufficientia, ingeri poterunt Remedia Antiphlogistica. Sed omnibus hisce absque successu tentatis, Vesicatorium in usum vocandum est, & ad dorsum applicandum, ut hoc vi sua resolvente ac revellente idem praefert ac in aliis inflammationibus internis, in quibus salutares suos effectus toties exseruisse observatum est Practicis non nimium meticulosis & male prudentibus.

Sique haec omnia nihil juvent, & ad Suppurationem inflammatio transeat, quod ex remittentibus quodammodo febre atque dolore, & permanente (si non aucto) angustationis sensu, cognoscitur, omnia convenient, quae ad maturationem atque rupturam abscessus aliquid conferre possunt. Ubi ruptus fuerit abscessus, & pus ex corpore eliminatum, in id laborandum est, ut ulcus curetur: interim quoque spasmi, pro quorum majore vel minore efficacia etiam dysphagia gradu multum differt, compescantur talibus remediis, quae illis opponi solent, adjunctis simul, quae ulcus depurant, & ad ejus consolida-

tionem faciunt. Communicavit mecum Celeb. OOSTERDYK, sepe in tali casu cum successu exhibuisse Mixturam anodynām & subadstringentem sequentem in paroxysmo, R̄o. Aquae Naphae 3 ij. Tincl. Croci 3 iʒ. Laud. pur. gr. j. Mell. Rosacei 3 iij. M. subinde ad parvum cochlearcūlū assumendām; & extra paroxysnum exhibebatur sequens remedium, R̄o. Mell. Rosac. 5 iʒ. Gumm Arab. 3 i. Myrrh. Elecl. 9 i. Cort. Peruv. Elecl. 3 iij. Syr. Rosar. rubr. q. f. M. fiat Electuarium accurate mixtū, cuius omni hora, vel quovis bīhorio, parvum cochlearcūlū assumi debebat.

Si vero exitus Inflammationis fuerit in Indurationem, multa moliri non debemus, ne absque fructu aegris plus incommodi & noxae quam emolumēti afferamus: sed emollientibus atque humectantibus progressui mali illius prospiciendum est, cavendo sedulo ab omnibus calidis, acribus, stimulantibus, adstringentibus, frigidis, gelidis, quae affectam partem irritando facile ad callosam, scirrhosam, imo cancrofam indolem morbi producendam contribuerent.

B.) Spastica oesophagi Constrictio pertinax saepe & curatu difficultis est impeditae Depulsionis causa, & eo quidem frequentior, quo sensibilior est tubi alimentaris tota substantia fibrosa admodum & nervosa, quoque ideo magis plerisque oesophagi affectibus sepe ut symptoma adjungit. Ut haec sanetur, tolli debent causae, quae spasmum produxerunt: quod pro eorum diversitate vario modo tentari debere per se patet. Caeterum ab Opiatis, Antihystericis, Fomentis, Capplasmatibus & similibus (a) praecipuum auxilium exspectamus;

dum

(a) Vid. Ad. Harlem. T. XI. p. 111. & 163.

dum in plenaria p^raecl^susione, ad qualemcumque corporis nutritio-
nem suggerendam, Clysmata nutrientia non sunt omittenda.

C.) Simili modo procedendum est in cura Paralyseos oesophagi: sol-
licit^e praeterea inquirendae sunt ejus cause, & cognitae hae quo-
vis meliore modo corrigendae, dum per stimulantia Roborantia (*a*),
intus assumta atque extus applicata, nec non per stimulum electricum,
oesophagi pristinus tonus instaurandus est: impotentiae autem cibos
ingerendi interim succurrimus Instrumento idoneo alimenta propel-
lendo adaptato (*b*).

D.) Si vero malum oriatur ab Indurationibus ipsius Oesophagi vel ad-
jacentium Glandularum, ad remedia, quae hisce resolvendis apta re-
perta sunt, confugiendum est. Hoc scopo laudantur Extracta resolven-
tia, inter quae succus Cicutae inspissatus primum tenet locum: Gum-
ini ferulacea etiam in usum vocari possunt: laudem merentur quoque
Salia alcalina (*c*), quae non tantum vi resolvente convenient, sed
etiam ad temperandum acidum, quod in debili aegrotantium ventri-
culo generatur, & cardialgias molestas ac flatus dolorificos excitat.
Efficacissimam autem resolventem vim invenimus in remediis Mercu-
rialibus atque Antimonialibus, vario modo praeparatis: fateor, non
nullos, inter quos expert. Chirurgum (*d*) TITSING, non multum
usui Mercurii favere, imo putare potius illum nocivum esse; Mercurii
tamen propinationem tutam atque utilem invenerunt alii Observatores,

eam-

(*a*) Vid. *Act. Harlem.* T. XI. p. 110.

(*b*) Vid. HIER. CAPIVACCII *Prag.* L. I. Cap. 53. & MAUCHART *Diff.*
cit. §. 25.

(*c*) Vid. v. GRUNS *l. c.* p. 115 & 170.

(*d*) Vid. *Verdonk. Heelk.* p. 577 ad 584.

eamque aequa in Oesophagi ac aliarum partium pertinacibus indurationibus satis certo profuisse, sua experientia demonstrarunt (*a*). Hinc combinatio variorum illorum Resolventium laudari meretur, qualem Celeb. v. DOEVEREN in Juvene, ex hac causa depulsionem impeditam habente, cum successu adhibuit, scilicet Mercurium cum succo inspissato Cicutae & Sulphure aurat. Antim. (*b*). Majorem adhucdum efficaciam exspectat cl. PLENCKIUS ab usu Mercurii vivi cum Gummi Arabico soluti, & forma liquida praescripti, qui etiam in Aegra nostra

(*a*) Vid. *Med. Essays of Edinburg* Tom. I. Art. 6. HALLER *Elem. Phys.* T. I. p. 89. & T. VI. p. 101. v. GEUNS in *Act. Harlem.* T. XI. p. 112—14. NAMUYS ib. p. 231. SANDIFORT *Biblioth. Physic. Med.* T. IX. p. 243.

(*b*) Vid. Observationem apud v. GEUNS l. c. p. 160. Placuit eidem Praeceptori mecum communicare, non semel deinceps ab eodem vel simili Remedio insigne levamen se notaſe, mihiq[ue] occasione nuper praebuit sequentem instituendi Observationem. „ Virgo quaedam quadraginta quinque annorum, cui menses per annum fluere cessaverant, denuo parva sanguinis quantitate per genitalia evanuata, fluxum nullum postea patiebatur: dein vero versus finem anni 1779. corripiebatur sensu difficultis alimentorum descensus prope cardiam, qui sensim adaugebatur. Soliti sui Medici tum consilio utebatur per aliquod tempus: sed quia malum non satis cito cessabat (fieri uti in hoc morbo frequenter solet) adiit Medicastrum, & quidem Theologum, curationis medicae corporis scientiam, non minus quam animae curae, sibi arrogantem, qui aegrotanti pollicebatur, se intra breve tempus istius mali sanationem peracturum esse. Praescripsit eo scopo incognitos Pulveres aliquot, ut partitis vicibus illos assumeret; eventus autem non adeo satistus fuit, quam promissum, nam post assumtos nonnullos eorum correpta fuit Ancilla nostra anxietatibus violentissimis & vomitu dolorisico, quae symptomata per quatuor horas & ultra durabant, quamobrem, & quia malum in oesophago nequamquam minuebatur, residuis redditis pulveribus, atque solutis iis, quibus usus fuerat, huncce hominem reliquit, & meliore consilio usa adiit ante aliquot hebdomadas memoratum Celeberrimum Praeceptorem, ejusque consilio, cum Dysphagiae levamine & habitus corporis emendatione, nunc utitur sequentibus remedii pro resolvendis glandulis: Rx. Succ. insp. Cicut. verae 3 vj. Calomel. 3 B. Sulph. Antim. Aurat. 3 j. M. f. pil. N. CXX., quarum sumat mane & vespera duas pilulas: & quoniam malum non raro angeri cernebatur a conſtrictione oesophagi spasmatica

nostra fuit adhibitus (*a*). Externae etiam frictiones Mercuriales optimo cum successu adhiberi possunt (*b*).

E.) Si ab aliis adjacentium Partium morbis non insanabilibus oesophagi angustia producatur, uti Pulmonum, Aortae, Diaphragmatis, Hepatis &c. pro varia eorum indole, & diagnosi, quam rationalis de illis format Medicus, cura etiam varia erit instituenda.

F.) Si a Corpore heterogeneo deglutito atque in oesophago haerente via intercipiatur versus ventriculum, convenit venam secare, si metus adsit instantis vel praesentis inflammationis, haustuque repetito Aquae, aliasve potus, aut & Olei, tentari, num versus ventriculum, operis talis vehiculi, deferri possit: quod si non succedat, Ars Chirurgica in auxilium erit vocanda, ut illud apto modo extrahatur: & si non statim possit extrahi, debet versus ventriculum protrudi methodo, quae exhibetur cum delineatione instrumenti in Actis Edinburgensibus (*c*). Si autem

nec

modica illud comitante, nec non dolorosa ejusdem organi affectione, simul data Aegrotae fuit Mixtura haec omni bihorio, vel pro re nata & urgente necessitate, cochleatim assumenta, pro mitigandis hisce querelis: Rx. Aq. Melif. Aq. Rutae aa 3 iv. Puly. Caſtor. gr. viij. Laud. liq. Syd. gtt. xij. Syr. Ar. temif. 3 j. M. Cujus salutaris, qualis nuperime nunciavit, ut ulterius apprehendatur effectus quam maxime exopto. „ Verendum autem est, ne & hacc Aegrota plororumque sequentia sit exemplum, nec exspectatura lento curationis evenit, sicutque, licet levamen habeat, ad alium Medentem se conferat, priusquam prudente satisque diu protracto Remediorum uſu malum superari possit.

(*a*) De quo tamen conf. Cl. A. P. NAHUYIS in *Act. Harl.* T. XI. p. 232.

(*b*) Vid. IDEM l. c. p. 234. ut & Cl. Praeceptor SANDIFORT in *Natuur en Geneesk. Bibl.* p. 245. & seqq.

(*c*) Vid. *Medical Essays* Tom. I. §. 16. conf. Comment. hac super re exp. KEVIN in *Memoir. de l' Acad. R. de Chirurg.* Tom. I. & cl. GUATTANI in *Eod.*

45 SPECIMEN ACADEMICUM

nec una, nec alia, operatio (quam cautissime instituendam esse jam supra inculcavi pag. 26.) successum habeat, idnuo multum boni praestabit copiosa assumptio Olei lini vel olivarum aliasve blandi liquoris, ut relaxetur tubus & lubricus fiat, atque sic ulterius descendere possit Corpus ei inhaerens (a).

§. III.

Ut Secundae Indicationi (§. I.) satisiat, caved um est a causis occasionalibus, quae antea malo ansam praebuerunt. Ne affectae ergo partes irritentur, & malum in pejus ruat, abstinendum erit a cibis durioribus, asperis, servidis, frigidis, valde acidis, austoris, ab omnibus scribus, similibusve, a vino rubro austero, a spiritibus destillatis, a fumo tabaci, a refrigerio, abuso potuum aquosorum, ab animi pannematis, aliisque antea memoratis. Sed convenienter lenia resolventia, mucilaginosa, alvum leniter moventia, & evacuationes solitas regulariter & pro ratione virium promoventia: dum in hisce morbi conditionibus praestat cavere a stimulantibus aut dictis Resolventibus fortioribus, quippe Aegris magis nocituri quam profuturi. Denique & Diaeta ex fluidis, tenuibus jusculis, aliisque blandis alimentis, & lacte ac laeticiniis, quae sine majore difficultate & atritu depelli, a ventriculo debili facile digeri, & sub parva mole multum liquoris nutritii praebere possunt, multum hic conferre possumus.

§. IV.

Op. Tom. II. nec non BAUVÉ ap. LENTFRINK *Genesk. Tijdschrift* IV. Deel pag. 53. ex *Journal de Medicine* Tom. XXXI.

(a) Vid. SANDIFORT *Biblioth.* Tom. VII. p. 250. & seqq;

§. IV.

Tertiae Indicationi (§. I.) satisfaciendum est, occurrente symptomatibus singulis pro varia eorum indole, unde certa, omnibusque Aegrotis congrua, hic regula non potest exhiberi. Doloribus & anxietatibus occurrimus mucilaginosis, anodynis & antispasmodicis. Vidi sic, quando hisce paroxysmis laborabant, egregium effectum a Pulvere Castorei cum Oculis Cancrorum: optimum autem est, ut Ecco-proticis alvus laxa teneatur ad praecavendas has anxietates. Vires sustinendae sunt diaeta eupepta & euchyma ex lacte, juscum carniū macilentarum atque ovis sorbilibus; medicamentis roborantibus, cardiacis non stimulantibus, inter quae Cortici Peruviano, mollibus tamen obvolvendo remediis, primaria laus competere videtur; neque vituperandae sunt Aquae Martiales cum lacte, debito sub regmine potae. Si autem via penitus sit occlusa, & nihil ingeri per superiora possit, unicum remedium, quod supereft, consistit in applicatione Clysmatum nutrientium (*a*); quae nimis negliguntur, aut saepe male sano pudore, aliave de causa, quemadmodum a nosua Aegrota, plane respuuntur in talibus casibus, quum certo saepe multum boni ab hisce exspectari posset (*b*).

(*a*) Methodo, quem proponit Cl. MAUCHAET in Dif. de Struma oesophagi §. 25.

(*b*) Vid. MORGAGN. de Sed. & Caus. Morb. Ep. An. Med. XXVII. & TRILLER. Diff. de usu Clysterum nutritiū, quae quoque in ejus Opusculis Med. & Philol. invenitur.

CAPUT SEPTIMUM.

CONTINENS OBSERVATIONUM PROPRIARUM TRIGAM,
NEC NON FIGURARUM EXPOSITIONEM.

Observatio I.

Mulier trigesimum & octavum annum agens, habitus corporis modici, temperie cholericæ, sex infantum mater, quorum bis gemellos pepererat, bis unicum enixa fuerat, prospera fere semper valetudine fruens, anno 1777. incepit queri de summis in ventriculo doloribus, ingratu derisionis sensu sese manifestantibus, & ad transitum cibi potusve valde exacerbatis. Cujus mali solatium a Celeberrimo Medico quaesivit & tum feliciter quoque obtinuit; per aliquod tempus libera difficultibus hisce symptomatibus manens.

Anni vero proxime subsequentis mense Junio, obstaculum bolo per oesophagum propellendo, ad palmae supra cardiam altitudinem percipere coepit, & cibos in ventriculum modo transituros saepe multo muco mixtos rejicere: in genere quidem omnia difficulter transibant solida, sed in primis tamen farinaceis, ut pani & fabis (quas eo anni tempore copiose comedere solebat), ulteriore descensum negabat obstaculum. Malo hoc sensim adacto molestias jam tunc summas patiebatur, ita ut iterum ad eumdem Medicum consugeret, qui resolventibus remediis actionem tubi alimentarii tantopere emendavit, ut, sine magnis conaminibus, facile cibos assumere & ad officinam digestoriam transferre posset.

Ejusdem

Ejusdem iterum anni autumno nostra alio morbo aegrotavit: cugusnam autem ille fuerit indolis, mihi non constat, quem aliis tunc Medici consilio fuerit usū, & ipsa Foemina ejus symptomatum fuerit immemor, hoc tantum sibi in memoriam revocans, quod post ejus sanationem per aliquod tempus oesophagus promptius suo officio fungebatur, multo facilius cibos versus ventriculum ire permittens, ita ut molestum malum penitus eradicatum esse crederet.

Verum postea caput iterum efferre pristinum malum coepit, & maiores Miserae creare molestias, ita ut, postquam ejusdem Medici consilio sine fructu satis diu fuerat usū, jam tertia vice fese Clarissimo Praeceptorī, qui hanc Observationem faciendi mihi ansam suppeditavit, obtulerit. Multo deterior quam olim nunc erat Aegrotantis status: nulla enim nunc supererat solidos cibos depellendi facultas, continua cum multo humore spumoso mucoso assumitorum regurgitatio, post praegressas summas anxietates, cum solitis signis, quae Dysphagiae facilem sistebarant diagnosis. Unde praeter remedia nonnulla, ex urgente indicatione ipsi praescripta, necesse erat Aegrae suadere, ut solita sua corpori non proficua, maloque suo potius adversa, omitteret alimenta, atque usu lactis juscumorūque carnis tenuium cum farinaceis molibus coctorum vires & vitam sustentare tentaret.

Quamvis maxime debilitata, tot & tam diu symptomatibus pressa, valde cacochymica jam facta parvam vel nullam sanationis spem relinquere jam tum videbatur. Indicationem tamen secundam, antea propositam, sequi placuit, & tum ope dictae Diaetae, tum Resolventium remediorum tentare, num vita Aegrotantis, quandiu liceret, protrahi posset. Itaque praescriptae in his rerum angustiis fuerunt parvae Pilulae ex succo inspissato Cicutae, Sulphure Antimonii aurato,

talique Calomelae dosi, ut salivatio a Mercurialis remedii usu haud facile metuenda esset, jussumque, ut vel integras, vel laete aut juscum solutas, deglutiret illas Pilulas, & sic effectum, ut in corpore retinerentur, atque ventriculi cavum attingere, ejusque actionem subire cœ possent. Interposita quandoque, prout symptomata & querelæ dictabant, fuere analeptica, leniter cardiaca, antispasmodica, palliando potius quam morbum sanando destinata.

Licuit mihi ab hoc tempore cum cl. Praeceptoris venia Aegram nostram coram examinare, domi suae visitare, deque ejus statu saepius renunciare & sermones cum Eo conferre. Dicta sub diaeta, & debite memoratis adhibitis remedii, aliquamdiu satis manserunt vegetae vires ad tertium usque mensis Martii diem, a quo tempore violentia mali maximopere increvit, & in pejus abierunt quaecumque morbi symptomata: tunc nempe multo aëre distentus ventriculus magnas crebat anxietates, inque flatuum eructatione acerbissimos producebat dolores; invadebat & tunc simul febris cum pulsu parvo valde contracto & universali corporis summa debilitate; si quid ingerere conaretur, hoc jam transitum difficilem in collo offendebat, quo in loco antea nullum perceperat angustationis sensum: praeter hunc autem, etiamsi quiesceret ab actione tubus, continuo ibi loci aderat pressionis sensus, quem a muco inspissato atque in oesophago haerente produci illa, credebat, dum extus ad oculum vel tactum nullus detegi poterat tumor.

Proxime insequentibus diebus omnia remittebant symptomata, vires erant constantiores, sed fames insignis aegram vexabat: unde ad solidos cibos appetitu ferebatur, & sumpsit frustulum panis, quod magnis moliminibus & corpore prono deglutire coacta fuit. Unde non tantum

tantum maximopere fuit fatigata, sed partibus affectis tantam quoque inculit vim, ut post meridiem cum copioso muco etiam quamdam sanguinis quantitatem evomeret, postque vomitum febre ac animi deliquio corriperetur: utebatur porro resolventibus, in primis prudens usus fiebat Cicutae cum Calomela & Sulphure aurato Antimonii. Mercurius deinde, ob difficilem Depulsionem, praescribebatur juxta methodum Plenckii cum G. Arab. & Syr. Artem. Omnia autem haec neque salivationem, neque optatum levamen, multo minus sanationem exhibuerunt, ita ut sensim illa assumere repudiaret, molestiaeque inde natae cogerent ab eorum usu fere abstinere. Sensim itaque adeo fuerunt imminutae hujus foeminae vires, ut ex sola debilitate in quasi animi deliquio versaretur, neque fere loqui, neque sese movere potens, compos tamen mentis & rerum peractarum conscientia, per inediae efficaciam in sceletum quasi vivum redacta fuerit.

Simul ac nunc lactis aliasve fluidi paulo majorem sumeret copiam statim illud revomuit, commixtum particulis grisei coloris, odoris obscuri, subacidi, qui odor in rejecto muco, cui & interdum intermixtus erat sanguis, magis percipiebatur manifestus, & caseo corrupto similis si quid assumentum parva simul quantitate ingereret, hoc perveniebat nequaquam ad ventriculum, sed restabat ad locum affectum, ibique summos cruciatus excitabat, cum anxietatum & deliquiorum continuo incremento: omnia denique mortem instare certissimam indicaabant, quam clysinatibus nutrientibus, quantum fieri posset, differre tentatum fuit; sed eorum applicationem repudiabat Aegrota, mortem praeferens miserrimae vitae conditioni. Dolor interim quoque per totum corpus erat diffusus, in primis vero in semore dextro tam dolorifica fuit sensilitas, ut ad tactum integumentorum sine clamore non

52 SPECIMEN ACADEMICUM

ferret misera, dum extrinsecus nihil appareret, nisi quod magis esset emaciatum quam sinistrum femur.

Perrexit nunc continuo eructare materiem caseo corrupto similem, cum dolore magno & foetore molesto, putansque pulmonum suorum substantiam sic excreari hisce ipissimis verbis mortem instantem indicabat, *Ik voel dat ik myn long reeds uytspuwe*: nihil nunc amplius assumens, cum leviuscula febre, per triduum adhuc jacuit, specie mortuae vivens, donec die 14° Aprilis 1779 placide exspiraret.

Die 15° Aprilis vespera, trigesima sexta circiter post mortem hora, cadaver examinans cum clarissimo PRAECEPTORE variisque Sociis, inveni in colli dextra parte, supra claviculam, carotidem inter & asperam arteriam, induratam Glandulam, habentem cartilagineam fere duritatem, circiterque ovi columbini magnitudinem (*Fig. I. & II. g.*): hinc usque ad septimam dorsi, a superioribus numerando, vertebram oesophagus flaccidus erat, collapsus, sed ultra solitam dimensionem dilatatus (*h*): hanc autem circa vertebram nova detegebatur durities & inspissatio, quae ipsum occupare oesophagum apparebat (*k*).

Cum pulmonem dextrum, a posteriore parte quodammodo pleurae accretum, manu sinistrorum reclinare conabar, vi illa, ut ut levavi, solvebatur adhaesio non tantummodo, sed laceratio fiebat, & ex foramine sic facto mox erumpebat materies albo-cinerea, spissa, grossa, lac corruptum odore & habitu plane referens. Præsentiam vomicae illo in pulmone suspicans per factam aperturam immittebam digitum, & revera inveniebam saccum medio in lobo, amplum, dicto magmate repletum. Deinde prudenter digitum volvens revolvensque, ut de extensione ejus facci judicarem, alterum offendo foramen

men

men (*i, i, k*) & per quod intrans digitus ipsissimam materiem offendit. Sublato post haec pulmone vidi, quemadmodum ex dictis praevisum erat, patulam ex oesophago in incumbentem pulmonem fuisse viam: neque recenter facta videbatur haec communicatio, quum margines dictam aperturam cingentes essent valde scabri, inaequabiles, incrassati, & viderentur etiam esse gangrenosi.

Infra hanc degenerationem oesophagus, parum inflexus, ad longitudinem trium fere digitorum transversorum (*II*) eamdem servabat duritatem, & ibidem tantopere per tunicarum spissitudinem diminutam habebat suam capacitatem, ut calatum scriptorium vix transmitteret. Ulterius vero malum non extendebatur, prope cardiam etenim nullus tumor, nulla induratio, nihilque a statu naturali alicunum apparuit, nisi insolita tubi oesophagei, quemadmodum reliquarum etiam partium, flacciditas (*m*).

Praeterea & hoc notandum, pulmonis dextri superiorem partem hic & illic exhibuisse puncta albida, ejusdem coloris ac erat materia in ipso pulmonis sacco praeternaturali contenta: inferior ejus pars nihil vitiosi exhibebat, praeter levem ad pleuram adhaesionem. Sinski pulmo integer erat sanusque, & ab omni morbo nexo immunitus. Tandem in cavo thoracis & pericardii insignis aquae foetentis, fuscique coloris, quantitas erat conspicua.

In cardia nihil notabile invenimus. Neque ventriculi parietes erant indurati, sed in ejus curvatura superiore, inter cardiam & pylorum ad sinistram magis quam dextram partem, habebat glandulam induratam, superius memorata non multo minorem, ejusdemque duritiei ac coloris (vid. Fig. *III.*): adjacebant & huic corpuscula graniformia etiam dura. Caeterum ventriculus erat extenuatus & membranae pellucidas

similis, adeoque fragilis, ut sine laceratione a digitis aut volsella arripi vel tractari vix posset, & continebat aquam turbidam bruni coloris. Intestina omnia tenuia & crassa in naturali situ posita, itidemque valde extenuata, continebant scybala durissima nigra: vesicula felis, uti in inedia extinctis fieri solet, magna erat, & bile turgidissima: hepar autem, & caetera organa, quae in abdomen continebantur, naturaliter constituta erant quoad mechanismum, sed valde flaccida, extenuata & mollia.

Totum denique Corpus valde emaciatum & quidem in primis dextrum femur: in dissectarum partium vasis vix ullus observabatur sanguis, ita ut sectio hujus cadaveris fere incruenta fuerit.

Partes morbosas delineandas curavi in Figuris huic Dissertationi adnexis, inque singularis rei fidem easdem in liquore spirituoso conservandas esse putavi.

Ex quibus patet, Aegram nostram, durante misera sua vita, non tantum vera Dysphagia laborasse, sed etiam, ex concretione morbosam Pulmonis, affectione peripneumonica & in sequente vomica: unde sanguinis excreatio, variae materiae & speciatim cremoraceas rejectio, & multa alia memorata symptomata explicari facile queunt.

Observatio II.

In cadavere, Infantis quinquennis (quod pro anatomicis exercitiis acceperam, sed de cuius historia morbi mortem praegredientis nihil rescire potui, adeoque nihil etiam exponere queo) aperto Thorace, vasa ejus preparandi scopo, paulo supra cordis basin, juxta latus dextrum asperae arteriae (Fig. IV, d.) percipiebam tumorem quemdam durum,

durum, qui tantopere versus anteriora prominebat, ut divisio venae cavae superioris inde valde comprimeretur & supra tumorem cum esset distensa, magis quam naturaliter esse solet. Pulmo dexter variis locis indurationibus laborabat, cuius etiam portio relicta est in objecto, quod in Spiritu Vini conservo (*e*). A parte anteriore autem quum nihil amplius conspici posset, eximebam omnia viscera thoracica: tum quoque a posteriore idem apparuit tumor comprimens pro parte oesophagum (*vid. Fig. V. d, f.*) non autem omnis hinc intercipiebatur a saucibus ad ventriculum via, nec Dysphagiae effectus in vita Infantis adsuisse videbatur, quoniam habitus corporis magnam emaciationem non monstrabat.

Adduxi autem hanc Observationem, ut inde pateat successivus ille molestae Depulsionis gradus, induratio enim talis glandulae moles identidem, perdurantibus causis mali, major fieri solet: si ergo haec glandula in respiratione (nam dexter pulmo inde plurimum comprimebatur) & circulatione turbas non tantas excitasset, & infans hicce aliquod tempus adhucdum vixisset, probabile est, quod capacitas oesophagi magis magisque inde inminuta & Dysphagia tandem producta fuisset.

Observatio III.

Liceat mihi ex propriis meis Observationibus Anatomico-pathologicis etiam sequentem hic apponere, quae ad illustrandum morbum, quem in hac Dissertatione tractavi, mihi quoque aliquid conferre posse videtur. Juvenis viginti circiter annorum elapsa hieme moriebatur anxietatibus validis & summis ad praecordia doloribus. Aperto cadaveris thorace Pulmones, multo magis quam naturaliter versus late-

ra erant repressi per Tumorem magnum in medio pectore apparen-
tem, extus habentem formam masse pinguedinosae, ingentis magni-
tudinis. Ulteriore vero examine apparuit, illum esse pericardium val-
de degeneratum, quod ad basin cordis erat admodum durum, & pres-
sioni digitorum non cedens. Juxta hunc tumorem manum versus in-
feriora ducens, percepi amplum saccum propendentem inter Pulmo-
nes, usque ad spinam dorsi: quo aperto, effluxit quantitas magna ma-
teriae spissae purulenta, coloris subflavi viridescentis, inodorae po-
nitus. Cordis exterior superficies obducta erat membrana, ex inspis-
sato pure constante, inserente etiam se inter fibras. Pulmones natura-
liter erant constituti, sed versus costas repressi. Inferior pars Oesopha-
gi, cum superiore Ventriculi, ruberrimum habebant colorem ibi lo-
ci, ubi foccus his incubuerat, & inflammationem passae videbantur:
inferior ventriculi pars biliosa materie valde tincta erat, & cavum ejus
atque intestinorum tenuium cibis & chylo vacuum erat, dum in crassis
scybalia quaedam duriora, pauca tamen, conspiciebantur.

Dolui, me nihil de decursu morbi ejusque symptomatibus scire po-
tuisse, nisi quod anxietatibus summis, & magnis circa praecordia do-
loribus, ante mortem Defunctus affectus sit: videtur tamen concluden-
dum ex cadaveris inspectione, in vivente aegroto depulsionem alimen-
torum impeditam & interceptam ex dicta causa fuisse, si attendamus
ad pressionem mechanicam facci purulenti, & ad ejus effecta, scilicet
inflammationem partis compressae & absentiam materiae alimentaris in
ventriculo atque intestinis tenuibus.

Figurarum explicatio.

FIG. I. **R**epräsentat Laryngem, Asperam arteriam, Oesophagum morbosum, arteriam Aortam, aliasque partes ab anteriore.

- a* Epiglottis.
- bb* Cornua ossis Hyoidis.
- c* Cartilago Thyreoideae.
- d* Glandulae Thyreoideae pars.
- e* Aspera arteria.
- ff* Bronchia elevata cum aspera arteria.
- g* Glandula indurata oesophagum in collo premens.
- h* Oesophagi pars superior dilatata ultra solitum.
- ii* Foramen oesophagi praeternaturale cum vomica Pulmonis dextri communicans.
- k* Tumor indurati oesophagi.
- ll* Pars oesophagi indurata, callosa, coarctata.
- m* Pars oesophagi immutata.
- nn* Orificio arteriae Aortae in suo arcu abscissæ.
- o* Arteria subclavia sinistra.
- pp* Aorta descendens.
- qq* Nervus octavi paris sinister.

FIG. II. Exhibit Pharyngem, Oesophagum, ceterasque Fig. I. partes a posteriore.

- a, bb, d, e, ff, g, h, ii, k, ll, m, o, pp, qq.* Eadem partes, quae in Figura prima, a posteriore delineatae.

cc Pharyngis pars posterior.

*g** Locus, in quo glandula indurata in primis oesophagum comprimebat.

nn Portio Venae innominatæ relictæ cellulose induratae tenaci inhaerens, quæ etiam firmissime aortam cum oesophagi tumore (*k*) connectebat.

FIG. III. Delineatam silit Glandulam ventriculi induratam pag. 53- memoratam, cum membranarum ejusdem portione.

FIG. IV. Arteria aspera & Oesophagus cum accumbente tumore induratae Glandulae, invento in cadavere Infantis quinqueannis, ut anterius conspicuae sunt hac partes.

aa Oesophagus.

b Aspera arteria.

cc Bronchia.

d Indurata Glandula oesophagum a latere & postica parte premens.

e Indurata portio Pulmonis dextri.

FIG. V. Earumdem Partium a posteriore delineatio.

aa, b, cc, d, e, eaedem partes a posteriore ac in Fig. IV.

f Locus, ubi Glandula indurata (*d*) oesophago accubit, eumque premendo apta est.

THE-

f 6614

THESES.

I.

Secretionem bilis e sanguine per venam portarum adducto fieri statuo.

II.

Prima inspirationis causa quaeri debere videtur in intercepta per funiculum umbilicalem circulatione.

III.

Humores secreti quales excernuntur non praeeexistunt in sanguine.

IV.

Liquore amnii foetum etiam nutrirri posse, videtur probabile.

V.

Attritum sanguinis vivi ad vasa viva continui caloris causam in corpore humano esse puto.

VI.

Dentes non sunt ossa.

VII.

Frigus hiemale non videtur majorem ossibus fragilitatem conciliare.

VIII.

Qui sub aquis pereunt non moriuntur propter nimiam ejus ingurgitationem.

IX.

Medicamenta adstringentia etiam ultra primas vias operari posse vindentur.

X.

Quemadmodum congestiones a spasmis, sic & spasti a congestionibus oriuntur.

XI.

X I.

Atonia spasmum saepe insequitur; spasmum autem ab atonia oriri, non adeo probabilis est sententia.

X I I.

Ad conservandam sanitatem usus medicamentorum saepius nocet, prodesse tamen aliquando potest.

X I I I.

In morbis sanandis diaeta congruens magis aliquando aegrotantibus conducit, quam usus medicamentorum.

X I V.

Idem morbus a diversissimis, imo & contrariis, causis oriri potest.

X V.

Ergo indicationes curatoriae, quae a causis petuntur, optimae sunt.

X V I.

Ex crusta inflammatoria in sanguine eductio sola non tuto judicatur de iteranda vena sectione.

X V I I.

Sitis in febre male soli humorum tenuium dissipationi tribuitur.

X V I I I.

In variolis infititiis indoles & numerus pustularum non dependet a qualitate vel quantitate puris adhibiti ad operationem.

X I X.

Quibus alvus stricta est ex intestinorum debilitate non conduceit semper usus fortiorum purgantium.

X X.

Nimia abstinentia saepe peiores morbos potest producere, quam nimia repletio.

